

REALITĂȚEA

(SAU LUCRURILE AȘA CUM LE VEDEM CU OCHII)

ILUSTRATĂ

Abonamente: Pe un an 300 lei; pe jumătate an 160 lei;
pe trei luni 85 lei.

Editor și Redactor: J. B. Sima
Apare totdeauna Dumineca

Redacția și Administrația:
Cluj, Str. Regina Maria 36.

ACTUALITĂȚI

A ARS TEATRUL NAȚIONAL DIN CRAIOVA

Marți după amiază, pe la oarele două și jumătate, un incendiu puternic a distrus aproape în întregime, teatrul național din Craiova.

Focul a luat naștere dela explozia unei mașini de spirit, de care se slujia servitorul Tănase Ungureanu spre a-și încălzi mâncarea. Teatrul fiind vechiu, într'o jumătate de oră, întreaga clădire era o mare de flăcări și orice intervenție a pompierilor a fost zădarnică. Pagubele sunt de aproape 50 milioane lei.

Fotografia pe care o reproducem a fost luată de reporterul nostru fotografic, din Craiova, în momentul când izbucnise focul.

M. S. REGELE MIHAI LA CONSTANȚA
Micul rege e condus de A. Sa Principesa mamă Elena.
(Instantaneul Realității).

CEI DOI EXECUTAȚI

Nicola Sacco și Bartolomeo Vanzetti, italienii anarhiști, cari au fost executați de curând, în Charlestown (Statele Unite ale Americii), pe scaunul electric, după ce timp de 7 ani au trăit în închisoare sub amenințarea vecinică a morții. Executarea lor a produs grave turburări muncitorești, în toată lumea, căci cei doi condamnați, până în ultima lor clipă au proclamat nevinovăția lor, susținând că sunt omorâți numai pentru ideile lor politice. Din răsunare, manifestații de aceeași credințe politice cu condamnații, au comis atentate și au ucis mulți nevinovați.

CANDIDAȚII LA PREȘEDINȚIA STATELOR UNITE SUCCESORI AI LUI COOLIDGE

Ministrul Hoover Orator Longworth Senatorul Borah Vicepreș. Daver Fostul guvernator Lowden

SCARE, LUMINĂ, PERICIRE...

PREȘEDINTELE STATELOR UNITE

Coolidge, care la expirarea mandatului său, în 1928, a declarat că nu mai primește să fie reales. După ce i s'a încredințat de două ori la rând, cea mai înaltă demnitate în statul american, Coolidge nu vrea să procedeze altfel decât predecesorii săi și să rupă cu tradiția, care nu îngăduie ca un acelaș om să fie de trei ori președinte, fără întrerupere.

UN ORATOR INDIAN
D. V. J. Patel e președintele adunării legislative indiene. Dânsul a vizitat de curând Anglia spre a studia legile din această țară.

REALITATEA
FOAIE SĂPTĂMĂNALĂ ILLUSTRATĂ

REDACTIA și ADMINISTRAȚIA
Cluj—str. Regina Maria Nr. 36—Cluj

La București: Calea Victoriei 39.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an întreg . . . Lei 300
Pe o jumătate de an . . . „ 160
Pe trei luni „ 85

PENTRU STRĂINĂTATE

Pentru America \$3
Jugoslavia și Cehoslovacia Lei 400

Editor și Redactor: J. B. SIMA

DUMINECĂ, 4 SEPTEMBRIE 1927

Jucăria criminală

Dennăzi, micul meu prieten Vasile, un copil drăgălaș cu părul negru și cu ochi mari, în cari citești naivitatea celor patru ani ai săi, a făcut în fața mea un gest, care mi-a dat fiori și m'a pus pe gânduri:

Apucând în mână bățul părintelui său, îl duse, ca pe o armă la umăr, și strigă: „O să omor acum un BOȘ“...

Nu râdeți! Pe mine acest gest m'a înmărmurit.

Cum?! dragul meu prieten Vasile, care are o inimă atât de bună — nu mai departe decât ieri, ca să-și imbuneze doica, pe care o văzuse necăjită, îi spunea: „Ano, nu vreau să plângi, Vasilcă te iubește, să-ți dau șocolată? O să-ți cumpăr un cal frumos, numai să nu fii supărată — să pornească crâncen la război? Am fost cuprins de groază. Mi se părea că cineva mi-a infipt un pumnal rece în inimă. Am înțeles că acesta e primul stadiu în nebunia groasănică a uciderii care cuprinde pe om, atât de ușor.

Și în vreme ce, cu capul sprînjit în mâini, mă gândeam la această întâmplare, pe dinaintea ochilor minții mele se perindau tablourile îngrozitoare ale măcelului mondial.

Speriat, m'am întrebat: cum s'a putut infiltra acest germen al urii în sufletul micului Vasile?

Câteva zile mai târziu am revăzut pe micul meu prieten. Stătea jos, pe covor, tronând în mijlocul jucăriilor sale desfătându-se ca un rege. M'am apropiat de dânsul și bucurându-mă de fericirea lui, m'am simțit atras să mă joc cu dânsul.

În apropierea lui am găsit o carte, deschisă. Întrânsa erau o multime de chipuri. Cartea intitulată „În Război“, m'a făcut să înțeleg gestul grozav din rândul trecut. Chipuri și text, de o autoare modernă să străduiau să arate tot ce desmățata fantezie războinică a produs, în timpul grozăviilor pe care le-am dori uitare.

Auziți numai: „Spionul pedepsit“: „bătețelul a aruncat o ultimă privire asupra armatei sale, spre a vedea dacă toate sunt în bună rânduială. Și atunci?... Ce descoperi dânsul, îndărătul unui paravan? Un soldat de plumb, care nu știa de unde venise, stătea acolo și spiona. Era un soldat german, care designu plănuse să atace armata franceză. Acest lucru nu trebuia îngăduit. Repede, a aruncat câteva surcele în foc, apoi gramatica germană, care de acu înainte nu avea nici o valoare și în urmă de spion, dnpă ce îl făcuse în fărâmi.“

Și aceasta este scris de o femeie, una dintre acele, care sunt menite să creeze viața, născând, una dintre acele cari sunt simbolul bunătății și al milei!

Tu, autoare a acestei cărți, ai făcut o crimă, una dintre cele mai odioase, ai pângărit, ai tă-

BULETIN SĂPTĂMĂNAL

TRĂIM într-o perioadă de nervozitate. Oamenii au pierdut obiceiul de a aștepta roadele unei munci cinșite și fiecare se străduiește să găsească mijlocul cel mai lesnicios și cel mai grabnic de îmbogățire. Dorința unei vieți de petreci ușoare e atât de răspândită, încât sunt priviți ca ființe de pe alte tărâmuri acei cari găsesc mulțumirea preocupării de ordin moral.

Așa fiind, se lămurește de ce sunt tot mai dese cazurile când, funcționari descoperiți cu hoții, găsesc scăparea într'un glonte, dacă nu vor să suporte rușinea unei condamnări juridice.

Sfârșitul tragic al multora dintre cei cari comit fraude, se pare că nu impresionează pe nimeni, de vreme ce, în fiecare zi, se descopere altele noi.

După ce mai acum două săptămâni Căpitanul Manea, dela Intendența Divizia a II-a, ca să scape de urmărirea care se anunța severă, s'a impuscat, în cimitirul Reînvierea din București, Traian Tomescu, subdirector la Monitorul Oficial s'a sinucis, pentru că vreme de câțiva ani de zile a sustras din banii statului, ca la vreo 30 milioane de lei. Acești bani Tomescu i-a împărțit cu directorul general Al. Fălcioianu și cu Vasile Petcu casierul acelei instituții.

Directorul Monitorului Oficial a fost secretar general al Ministerului de Interne și se vorbea de posibilitatea ca dânsul să ajungă ministru, într'un guvern de funcționari.

Cea mai mare parte din banii furati la Monitorul Oficial au fost pierduți de Fălcioianu la joc de cărți.

Treizeci de milioane dela Monitorul Oficial și cu 12 milioane minimul, dela Divizia a II-a, sunt bani adunați de sârg, dela oamenii nevoiași, în impozite, ca să plătească luxul și viața de plăceri a unor oameni necinstiți.

Autoritățile sunt vinovate că nu urmărește cu atenție pe acei funcționari cari fac cheltuieli cu mult mai mari decât le poate îngădui salariile lor mici.

DIN noianul de fraude care se descoper zi de zi, încă mai dureroase, sunt acele cari s'au făcut cu improprietățile. Acestea au fost făcute în paguba sătenilor, cari au rupt pâinea dela gura copiilor ca să adune banii, pe cari unii agronomi îi luau fără nici un drept. S'au descoperit acum de curând fraude la Dolj, unde agronomii regionali Enăchescu și Manolescu au luat bani dela țărani, sub diferite pretexte, fără nici-o bază legală. Amândoi au fost suspendați din slujbă. Adr aceasta nu-i destul.

vălit în noroiul urei, sufletele a snte de copii!

Te invinoveșc în fața întregi omeniri!

Tu, o femeie, vrei să omori din germene tot ce este bun în om: Nimicești toate nădejțile noastre, într'o renaștere morală a omenirii, prin dragoste și înfrățire.

Tu propovăduiești întunericul, răceala morții, desnădejdea, spaima, ești glasul care tăgăduiește tot ceea ce e înălțător și bine. Cugetă și plânge!

N'auzi gemetele celor chinuți de moarte, suspinele îngrozitoare care ies din morminte?

Învăț să cunoști sublîma și trista tăcere, a celor cari au trecut din această lume, tăcerea mormântului!

DUPĂ căldurile tropicale ale lunii August, săptămâna trecută a adus furtună, ploaie și căderea bruscă a temperaturii. În multe locuri bucatele au fost stricate, iar la Moreni, trăsnetul a aprins sonda nr. 15 a societății Sospiro. Pagubele sunt foarte mari.

DUMINECA trecută s'a comemorat la Câmpina 20 de ani dela moartea lui B. P. Ușădeu. D. prof. N. Iorga, a ținut cu acest prilej o conferință, în care a arătat cât de mare a fost Hașdeu și a lăudat pe cetățenii din Câmpina, cari au știut să păstreze cu pietate tot ceea ce a rămas amintire dela marele scriitor și gânditor.

IN fața Ligii Națiunilor, în sesiunea aceasta, va veni în desbatere procesul optanților unguri. Magnații cari au plecat când regimul românesc a înlocuit pe cel maghiar, vor să li se dea despăgubiri pentru pământurile care au fost expropriate și împărțite sătenilor, despăgubiri mai mari decât s'au dat proprietarilor români. De această chestiune se ocupă d. Titulescu, ministrul nostru de externe, personal.

LORDUL Rothermere, lordul celor dela Budapesta, a luat drumul Genevei, unde în timpul ședințelor Ligii Națiunilor, vrea să se străduiască să-și câștige aderenți, dintre oamenii politici de seamă, pentru revizuirea tratatului dela Trianon.

Acțiunea și-a pregătit-o cu un nou articol, deosebit de violent, împotriva statelor succesoare și și a noastră. În acest articol ea și în cele precedente, lordul Rothermere vorbește iar de „nedreptatea“ făcută Ungariei prin deslipirea „teritoriilor maghiare“. Dar uită să vorbească despre nedreptățile și năpăstuirile fostelor guverne ungurești, asupra minorităților etnice în ultimele secole.

După cât se pare lordul Rothermere are tot interesul să facă din maghiari prieteni ca să poată trage apoi foloase mari, pe spinarea statului unguresc.

Maghiarii social democrați din Slovacia, printre alții, au deslășit limpede intențiile lordului Rothermere și au răspuns în „Népszava“ că „maghiarii ca minoritate etnică în Cehoslovacia, au mai multe drepturi și libertăți decât au maghiarii democrați în Ungaria, ca minoritate politică. Ei îșiduc nesupărați viața lor culturală, economică și socială, în opoziție cu frații lor din Ungaria, cari le servesc magnaților unguri drept clăcași“.

Prin urmare lordul Rothermere să nu fie preocupat de soarta maghiarilor din teritoriile deslipite dela Ungaria.

Voi părinți, și mai înainte de toate, voi mamele, mame sărmane și desnădăjduite, mame ale Europei, pe cari povara jertfelor de sânge, v'apasă, luați seama! Încă nu s'a trecut mirosul sângelui cald și alți închinători ai Molochului războiului, au început să-i cânte litanii.

Luați seama! strângeți la piept pe micii voștri copii și anărați-i împotriva insinuărilor de ură îmbrăcate în haine frumoase și cari vor să vă prăpădească odraslele scumpe!

Invățați pe copiii voștri să cunoască idealul dragostei de oameni și al înfrățirii omenesți!

Dacă veți face astfel, atunci laolaltă vom putea ridica, în lumină strălucitoare, steagul păcii eterne.

Execuțiile în massă și Execuțiile individuale
Pisica Americană: — Ce barbari, sunt chinezii ăștia! Eu, cel puțin, când omor pe cineva nu mă grăbesc, îl las s'aștepte mai mulți ani.
(Il Trovasso, Roma).

PACEA PREA MULT MOȘITĂ
Pacea: — Dacă vor urma tot în felul ăsta, curând mă curăț!
(Kladderadatsch, Berlin)

DUPĂ REVOLUȚIA DIN VIENA
— Bolșevismul singur e în stare să realizeze egalitatea socială.
— De bună seamă! culcați la pământ, toți oamenii sunt egali.
(Pasquino Turin).

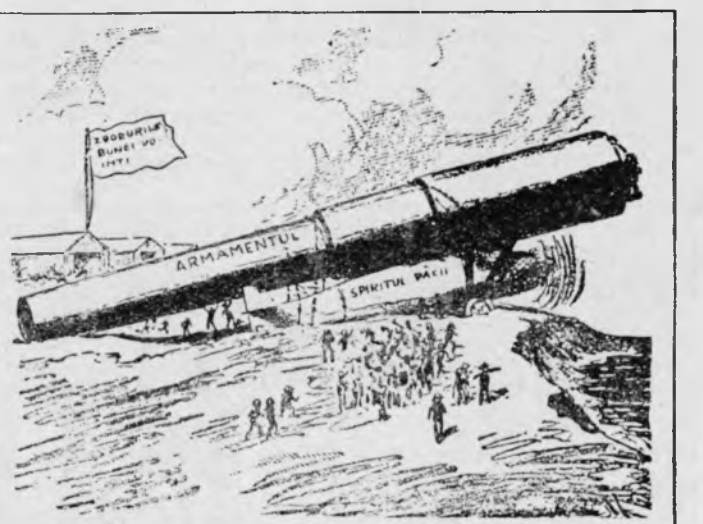
UNCHIUL SAM (America) CĂTRE EUROPA:
— În zadar așezi una peste alta saltelele acestea (tratatele), nu vei putea dormi liniștită în patul tău, decât după ce vei scoate din el ploșnițele bolșevice.
(Mucha, Varșovia)

DUPĂ INCENDIUL DIN VIENA.
Agentul sovietic: — Poftim! S'a isprăvit, și eu care veniam să-mi încălzesc ciorba mea!
(Pesti Hirlap, Budapesta)

Cum se înțeleg delegații la conferința de pace.
(Dallas News)

Ce trebnie făcut spre a ușura pacea
(Brooklyn Eagle)

Congresul învățătorilor Ardeleni la Satu-Mare

Sus: învățătorii după banchetul de la Dacia. Jos: După ieșirea dela Teatrul Nottara. In față, pe scaune comitetul. (Foto Realitatea)

Teatrul Nottara din Satu-Mare, unde a avut loc congresul.

In ziua de 28 August învățătorii din toate părțile Ardealului s'au adunat la Satu-Mare — cum obicinuiesc să se adune odată pe an — nu doar spre a discuta nevoile lor, dar mai cu osebire spre a se chibzui laolaltă, cum pot sluji mai bine neamul și țara, spre a învăța metodele nouă de-a crește copiii. Invățătorii sunt părinții sufletești ai noștri și se cade să avem față de dânșii nu numai toată considerația ce se cuvine unor muncitori cinștiți și sârguitori ci și dragostea pe care fiii și fice o au față de părinții lor. In sala teatrului Nottara din Satu-Mare, au răsunat cuvinte înălțătoare, gânduri generoase, cu atât mai prețioase în vremea noastră de materialism abject. Fotografiiile noastre au fost luate la congres, la ieșirea din sala teatrului și după banchetul oferit congresiștilor, de către primăria din Satu-Mare, în sala Dacia.

Săptămâna sportivă

S'A început și sezonul de toamnă al fotbalului, dela care nu lipsesc obișnuitele surprize. Intre aceste în primul rând este marea victorie (9:0) a echipei Juventus asupra Brașoviei, apoi răsănătorul triumf al CAMP-ului asupra

mita echipă Moravska Slavia din Bruen. Chinezul deasemenea vizitează Bucureștii și în ziua de 18 Septembrie va avea întâlnire cu Juventus.

Mară de șampionul din Timișoara, celelalte cluburi sportive în-

Un proces interesant la Cluj

Nici nu se putea să nu aibă și Clujul afacerea lui deochiată. In primăvara anului acesta au descins în capitala Ardealului, doi „oameni de afaceri”: bancherul Schulze și intermediarul Misnaew-

cei puși să păzească interesele comunei, s'au învoit să primească mită, pentru împrumutul pe care urmau să-și ia pe seama comunei. Decât, dupăcum am arătat la început, nici Schulze nici Misnaew-

Când s'a dovedit că toată afacerea împrumutului era înșelătorie și că primăria a rămas păcălită cu cei 300,000 lei, parchetul s'a sesizat, singur din oficiu — căci nu părinții vitregi ai comunei, cari se

ski. Dar bancherul n'avea bani, iar intermediarul era un excroc și amândoi împreună au oferit să... împrumute comuna cu o sumă mare. Primăria avea nevoie de bani și dacă primarul și direcătorii orașului au consimțit să discute numai-decât condițiunile împrumutului, fără să cerceteze mai întâi cu cine au de-aface, e că — după cum s'a dovedit acum, în fața judecății —

ski nu se gândiau să facă o afacere serioasă. Ei și-au bătut doar joc de consiliul comunal din Cluj, care a fost destul de puțin isteț să cadă în cursă, ba să le și dea, cu titlu de... diferite cheltuieli, în vederea împrumutului, 300 mii lei. Bine înțeles că pierderea banilor acestora o va implini bietul contribuabil, care rabdă toate poverile și orice sarcină nouă.

simțiau cu musca pe căciulă, erau să se plângă — și-au chemat în fața judecății pe cei doi oameni de afaceri. Ilustrația noastră reprezintă judecata. In planul L. Iu Schulze și Misnaewski. In față, fostul primar Osvadă, implicat în această cauză, depune jurământul înaintea judecătorilor.

„Törekvés” M. T. E. din Satu-Mare a organizat o serbare sportivă bine reușită. Fotografia noastră reprezintă echipa care a luat parte în lupta atletică. In mijloc, Schenker Miksa maestrul antrenor al Clubului sportiv „Törekvés”.

JUL-ii care în urma învingerii echipei COLTEA din Brașov, în săptămâna trecută, s'a văzut ridicându-se la nivelul echipelor noastre mari. Singura așa numita marea echipă Chinezul, deocamdată se

ca nu și-au întocmit programul, și nici nu este vre-o prevedere ca, să se poată realiza în decursul acestei toamne atracții însemnate, în această ramură sportivă.

Concursul de tenis din Satu-Mare

afli într-o formă destul de slabă și înfrângerea suferită în Subotița, din partea SAND-ului, îi este destul de inconvenientă.

Evenimentul cel mai de seamă în ceea ce privește fotbalul în vechiul Regat, a fost întâlnirea în Constanța a echipelor alese Bucureștii și Constanța care s'a încheiat cu biruința binemeritată a echipei din capitală. Dealtfel Bucureștii alcătuiesc un mare program de toamnă și Juventus a chemat ca oaspe pe săptămâna viitoare renu-

CELE mai importante evenimente atletice: Cupa Carol și șampionatul numai acum vor ajunge la punctul decisiv. In întreagă țara atletica stagnează. Cele mai multe regiuni neglijează în întregime această frumoasă ramură sportivă. Și aici Bucureștii produce mai mult, și se poate vedea clar că în decurs de câțiva ani va avea conducerea atât a atleticii cât și a altor ramuri ale sportului. Cauza acestei stări, afară de centralizarea naturală a

(Citește urmare pe pagina 10)

Citiți și răspândiți „REALITATEA”

DIN TOATĂ LUMEA

333 KM. PE ORĂ

DIN primele zile ale sportului automobil, ambiția conducătorului a fost să obțină maximum de viteză. S'a ajuns astfel la construcția automobilului de curse, care asemănându-se cu celelalte tipuri de mașini, căuta să micșoreze

motoare de avion cu câte 12 cilindri fiecare și de o forță de 500 H. P. Unul dintre motoare e în față, celălalt îndărătul conducătorului.

Mașinaii Segrave i se cuvinte toată admirația, nu numai pentru că

oară. Apărătoarea de vânt e mare cât trei cărți poștale.

Mașina după pornire, și-a iulit mersul atât de tare încât părea că sare. Spectatorilor înșirați dealungul plajei, apărea ca o săgeată roșie, imediat ștearsă de un nor de praf. Toți erau stăpâniți de groază: pneu-

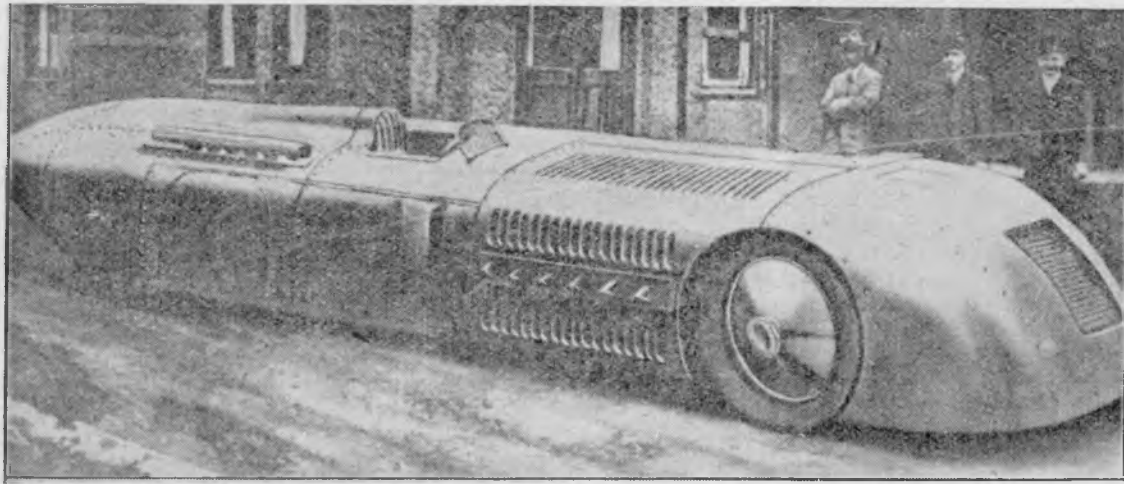
SCENE GROAZNICE SE PETREC ÎN CHINA

DIN fotografiile luate pe teatru de război, în China, putem deduce grozăviile care se petrec în acest imperiu imens, unde stăpânește războiul civil.

Noi europenii, nu ne putem lămurii din toată încurcătura diferitelor tabere, care sunt în luptă, în China. Căci acolo nu a-

Un singur lucru unește toate spiritele: e xenofobia, adică ura față de străini, de europenii.

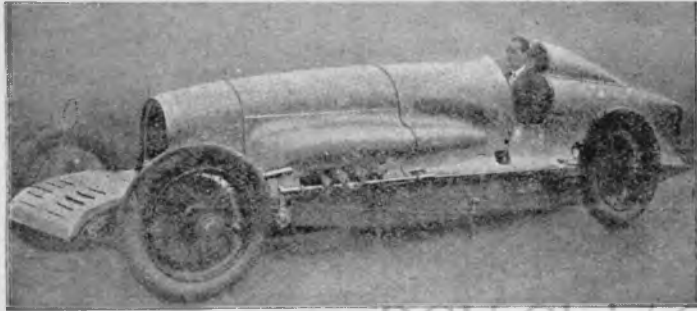
Fotografiile noastre reprezintă execuție capitală, într-una din străzile principale ale Tien-Tsinului, a

rezistența față de aer și să obțină cât se poate de mult, dela motor. Astfel s'a putut ajunge la viteze tot mai mari, iar anul acesta recordul mondial de 275 km. pe oră, a putut fi întrecut de îndrăsnelul maior Segrave, care într-o cursă pe o mașină Sunbeam, a alergat pe terenul de

a disprețuit moartea, dar pentru că a știut să atingă scopul pe care și-l propusese, grație perfecte sale cunoașteri a tuturor dificultăților ce trebuia să învingă.

Mașina sa are forma unui obuz. Nu seamănă cu un automobil obișnuit.

curse Daytona Beach, din Florida, cu o viteză mijlocie de 327 km. 975 m. și o viteză maximă de 333 km. 929 m. pe oră. Aceasta înseamnă parcurgerea a aproximativ 6 km. pe minut: în zece minute distanța București—Ploiești (nu pe drumurile actuale bineînțeles). Mașina Sunbeam a maiorului Segrave are două

Rezistența aerului crește proporțional cu a treia putere a vitezei sau cu viteza la cub: dacă viteza devine de trei ori mai mare, trebuie înmulțită rezistența aerului cu 27. Mașina nu poate avea deci nici o parte ieșită în afară. Caroseria învelește roțile. Singur capul pilotului trece cu foarte puțin, linia superi-

rile, în mod special studiate de luni și ani de zile, nu vor crăpa oare, sub influența frecării acesteia amelitoare? Roțile fac treizeci de ture și mai mult pe secundă. Dacă un cauciuc se desumflă, aceasta înseamnă moartea instantanee pentru pilot.

Dar nu, parcursul sa terminat. Motorul de oțel care poate face, în viteză întâia, peste 100 km. pe oră, încetinește și se oprește. Minunea s'a îndeplinit, cu toată viteza extraordinară.

Pilotul nici nu știa ce rezultat admirabil obținuse. În timpul goanei nebune, nu putuse să privească indicatorul. Dacă o fracțiune de secundă ar fi făcut să privească terenul, în față, ar fi pierdut controlul direcției și așa greu de ținut.

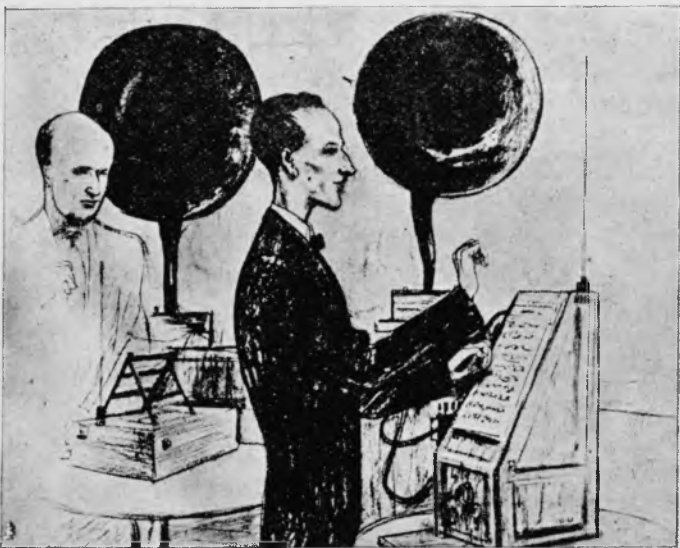
Mașinaii englez Malcolm Campbell care deținea până aci recordul mondial, și-a făcut și dânsul imediat un automobil de curse nou, cu care vrea să bată din nou recordul.

E o mașină Napier de 450 H. P. cu un motor cu 12 cilindri. Caroseria mașinei e studiată astfel încât să prezinte minimul de rezistență la aer.

MUZICA ETERULUI

MUZICA pe care o cunoaștem și muzica mecanică: producerea de vibrațiuni în aer cu ajutorul unui instrument de vânt sau cu coarde.

găsese în aer și că vrăjitorul, trecându-le prin pâlnia de întărit, le preface în muzică pentru urechile noastre. Dar dacă maestrul vrea atunci cântecul său nu mai vine din

Iată că la o expoziție din Frankfurt (Germania) a fost expus acum un aparat care nu mai este propriu zis un instrument muzical deși produce muzică. Acest aparat sună și cântă fără să fie atins cu mâna. Maestrul stă în fața lui, și ca un adevărat vrăjitor chiamă sunetele și le adună din spațiu. Măinile sale amândouă se mișcă în aer, încoace și încolo și muzica vine și pleacă din eter, dupăcum îi comandă, aci mai puternic, aci mai slab, odată jos, altădată ascuțit.

Pentru spectatorul uimit apare evident că sunete armonioase se

întăritor, ci deodată tocmai din 'napoia sălii, ca un ecou îndepărtat. Auditorul e impresionat și fermecat. Uimirea produsă de primul film, care a rulat, sau de primul avion, care a sburat, nu trebuie să fi fost mai mare decât cea care-l stăpânește în fața muzicii și aparatului celui nou. S'a deschis o poartă nouă de unde isvorăsc posibilități noi. Descoperitorul acestei lădițe minunate, asemănătoare unui aparat de radio, este profesorul Leo Theremin, dela institutul fizico-technic din Leningrad (Rusia).

Cutia nu prezintă pe dinafară

nimic deosebit, posedă doar două fire de „antena“, unul perpendicular, drept și la stânga altul orizontal în formă de inel. Când aparatul e pus în circuit, se formează în apropierea firelor unde electromagnetice, de o anumită lungime și frecvență. Mâna, când se apropie, pătrunde în câmpul electromagnetic și se produce astfel sunetul în întăritor. Acesta e mai înalt sau mai jos, dupăcum apropierea degetelor e mai mare sau mai mică. Antena inel regulează tăria tonului, ridicarea mânei aduce după sine o întărire a sunetului, coborțirea ei, o slăbire, până la totala pierdere. Prin tremurarea mânei se formează un ton vibrat. (Das Illustrierte Blatt).

SIMFONII DE LUMINĂ

UN artist din Los Angeles dă concerte luminoase în care armoniile sonore sunt înlocuite cu armonii luminoase: așezat în fața unei claviaturi, analoge cu aceea a claviaturilor de piano; el aprinde și stinge după voie cele 6.000 de lămpi multicolore, ale instrumentului său tăcut. Aceste simfonii mute și luminoase plac mult publicului, care-și îmbată privirea cu ele.

HAZURI

— Ați răsfoit, doamnă, noul meu volum de poezii?

— Dar cum să nu, scumpe maestre, sunt încântată, entuziasmată. Anico, unde-am pus cartea cea mică?

— Coniță, ați pus-o sub piciorul mesei, ca să nu mai joace!

OM HARNIC

— Cauți de lucru? ce știi să faci?

— Cuconiță, dacă-mi dai un litru de vin, „Realitatea“ de pe masă, și un scaun moale, mă voi așeza în colț, lângă sobă și voi avea grijă să nu se stingă focul!

VORBĂ ADEVARATĂ

Foarte adesea femeile cele mai dulci ne fac viața cea mai amară.

LA ANTICAR

— Cât costă bustul acetsa a lui Danton?

— Trei sute de lei.

— Trebuie să țineti seamă că are capul lipit.

— De bună seama. Doar a fost guilotinat!

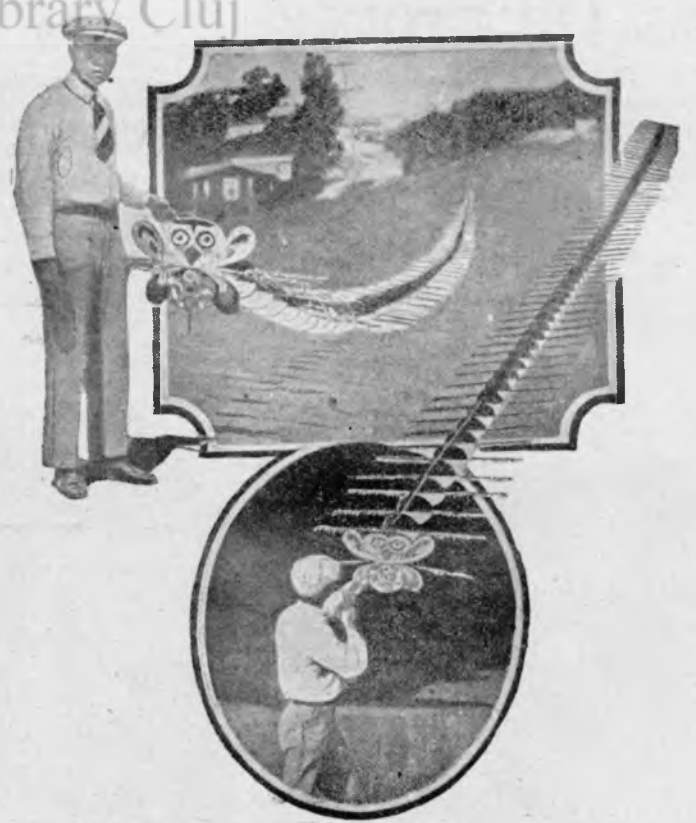
zece emisari ai generalului Li-Chin-Lin.

Călăul a executat pe cei zece ofițeri, cari formau grupul acestor emisari,

veni de-a face cu partide, care s'au luat la hărță. În armatele care-și dispută puterea, nu sunt decât trădări de generali. Unițiți, care lupău cot la cot, până ieri, astăzi se atacă unele pe altele și invers.

în plină stradă în fața publicului. După execuție, corpurile au rămas expuse, în drum, mai multe zile, iar capetele celor uciși au fost așezate în cuști de lemn și atârnate apoi de troleurile tramvaelor.

ȚARA ZMEILOR

ÎN timpul verii copiii la noi și în multe alte țări, se joacă cu smeul. Un schelet de șindilă (spețeteze), legate între ele, așa încât să închidă un dreptunghi, este acoperit cu o bucată de hârtie tare, și legat de o sfoară. Vântul face ca aceasta jucărie să se înalțe în aer. Feiul cum e alcătuit smeul variază, dela un popor la altul și, uneori, chiar dela o regiune la alta. Jocul acesta este de fapt un joc din extremul Orient și pentru chinezi și japonezi el e mai mult decât o distracție, este un adevărat sport național. În aceste țări jucăria înfățișează un adevărat smeu, cu un cap mare, împodobit cu ochi rotunzi, cu o gură rombică și cu urechi uriașe. Trupul său se aseamănă cu acela al unui șarpe și e de 25 de metri lungime.

Când aceștia se înalță în aer, mai ales când sunt mai mulți, dau impresia unui stol de păsări uriașe, legendare.

Nu alerga după îmbogățire grabnică!

RICE încercare de „GRABNICĂ ÎMBOGĂȚIRE”, visul de a găsi bani UȘOR, fără nici o oboseală, fără MUNCĂ, este o nebunie, o închipuire bolnavă a creierului, este lenevia minții.

Ilustrația noastră arată în mod sugestiv tendința pe care o are tinerețea svăpăiată cu plăcerile ei degradatoare, de a nu ține seama de bătrâna „EXPERIENȚĂ” și de a trece peste staturile ei spre a pune mâna pe comoara visată. Fiecare își spune: „E adevărat că mulți au căzut în cursă, dar aceia au fost proști, EU SUNT MAI IȘTEȚ. Eu voi apuca sacul și voi alerga apoi cu el afară, mult mai repede decât va cădea capacul capcanei.” Și atunci se apucă omul de încercare. Ce urmează e lucru știut. Casa sărăciei cade asupra sa. Și chiar de nu-i cade în cap de îndată, e sigur că într'acolo merge, spre sărăcie, cu toate urmările ei: pierderea independenței, îmbătrânirea înainte de vreme, descurajarea.

* * *

Nu există BANI CĂȘTIGAȚI UȘOR, căci banii ușor câștigați — întâmplare rară de tot — cu aceeași ușurință sunt risipiți. Căci dacă odată, unul la un milion dintre oameni, întâmplător a ajuns fără de veste bogat, în nici un caz banii pe cari îi are nu-i vor fi de folos, nu vor rămânea mult timp la dânsul și nu vor fi decât o pildă rea, o ispită, care să îndemne pe mulți pe căi greșite.

Omul care câștigă banul cu ușurință nu are multă plăcere de dânsul și nu-l PASTREAZĂ vreme îndelungată.

Citim uneori despre jucătorii, cari fac „averi” la cursele de cai, la jocul de bursă, sau la masa verde din Monte-Carlo. Nimeni nu mai povestește ce s'a întâmplat cu aceștia „DUPA ACEEA”, sau cel mult vei afla câte o notiță în felul următor: „N. N. multimilionarul dela Monte-Carlo, a fost găsit la marginea unei prăpastii, cu revolverul în mână, zăcând într'un lac de sânge”; sau „Cutare milionar bine cunoscut la bursă, s'a aruncat jos dela etajul al III-lea, fiindcă a pierdut într'o singură zi toată averea sa.”

„Cel ce iubește argintul, de argint nu se mai satură; nici cel ce iubește avuția, de venituri”, spunea un vechiu înțelept. Și tot acela mai spunea: „Când se înmulțesc bunurile, înmulțescu-se și cei ce le mănâncă; și ce folos are stăpânul lor, decât că le privește cu ochii săi. Dulce este somnul lucrătorului, de mănâncă mult sau puțin; DAR PE CEL AVUT NU-L LASĂ SA DOARMA ÎMBELȘUGAREA SA.”

Nu s'a găsit încă omul care să aibă mulți bani, și să zică: „Am destul; nu mai vreau să câștig.” Sau omul care să aibă avuții

Tineri și bătrâni, femei și bărbați, stați departe de această ispită.

Nu zice în mintea ta: „SUNT MAI IȘTEȚ DECÂT ALȚII; N'AM SĂ FIU PRINS DE ACEASTĂ CAPCANĂ”.

Nu crede că dacă unul dintr'un milion a scăpat, vei scăpa și tu.

La această hotărîre: „Hotărâsc că voi munci din greu și voi sta departe de orice îndemn și plan de-a mă îmbogăți ușor și fără muncă”.

multe, și să zică: „Nu mai am nevoie de tine.” Toată viața aleargă după mai mult și SAPE în groapa MORȚII, cu gândul la ultimul milion pe care mai are să-l adune.

Nu-i pare deloc rău că rămân cele adunate, când moare, ci-i pare rău CĂ TREBUIE SĂ MCAPE ȘI NU MAI POATE ADUNA. Unul ca acesta trăiește și moare fără să știe ce a fost viața.

De sigur „dulce este somnul lucrătorului” fiindcă „de mănâncă mult, sau de mănâncă puțin” când se culcă nu-l mai frământă nici o GRIJĂ. El știe că, muncind, va avea totdeauna cele de trebuință pentru dânsul, femeie și copiii săi.

Fentru cel bogat nu există nici femeie, nici copii, nici frumusețe în viață și nici vre-o plăcere. El stă veșnic ploconit înaintea altarului, în vârful căruia se află idolul banului. Fiindu-i devotat cu trup și suflet, el nu vede înaintea ochilor săi decât aur, aur, și numai aur.

Invățătul zice: „Aceasta iarăși este o deșertăciune” și de sigur e, căci adaugă un altul: „este un mare rău, pe care văzutu-l-am sub soare: AVUȚIE păstrată chiar spre răul celui ce o stăpânește.” Fiind stăpânit de sgarceție, egoism, și spirit hrăpareț, el este surd la orice emoție naturală, la orice simțământ omeneș și trăiește în colivia propriei sale închipuirii și se închină la altarul lui Moloch.

* * *

Stai departe de orice fel de joc, nu te lăsa ispitit de ademenirea „fă-te bogat peste noapte.”

Sunt rare cazurile când, unul dintr'un milion sau zece milioane, se îmbogățește în acest fel; și se îmbogățește pe spinarea altor sute de mii, cari au risipit ce au agonisit toată viața, ei cu părinții lor, pentru ca să facă pe acesta unul milionar. Nu juca la bursă, nu lua în seamă îndemnurile de-a subscrie acțiuni la sondele pline de petrol, căci proprietarul unei bune sonde n'are nevoie să-și

scrie scrisori personale, ție pe care nu te cuprinde, pentru a spune cât de mult dorește să te îmbogățească.

Nu te lăsa atras de oferte „cu afaceri rentabile” căci dacă afacerea ar fi rentabilă, de sigur el nu ar avea nevoie de tine.

Ecac cunoști pe vre-un tânăr dedat jocurilor de noroc, sau vre-un bătrân nebun care vânează îmbogățirea lesnicioasă, înmânează-i această ilustrație.

* * *

Stai departe de indemnurile sau de planurile care-ți oferă să te „îmbogățească repede.” Lasă banii „câștigați ușor” altora, iar tu caută să faci bani pentru cari să fi muncit din greu. Sfatul acesta probabil nu va fi ascultat de nimeni. Sunt o mulțime altele tot așa de sănătoase, dar pentru izbândă materială, cel mai important este acesta: nu te lăsa pradă visurilor nebune de câștiguri ușoare; străduiește-te din toate puterile la munca pe care o faci și ține-te de dânsa.

Timpul nostru este timpul tuturor prilejurilor posibile. Mii și mii de prilejuri de îmbogățire se oferă în toate părțile, prilejuri de muncă cinstită și de câștig bun și curat.

Omul care are PUTERE DE VOINȚĂ, care știe să se opintiască din toate forțele la lucrul său, și-și păstrează lucrul și locul, muncind cu cel mai mult și mai bine decât tovarășul dealături, punând mai multă CUGETARE în munca sa, dacă va ști face și ECONOMICIE, cunoscând că treptele izbânzei sunt economiile adunate și păstrate, se poate bucura de singurul lucrul, care are valoare în lumea aceasta, de: NEATĂRNARE DE NIMENI LA BĂTRĂNETE.

* * *

Sunt oameni cari joacă la loterie, se întâmplă uneori să și câștige. Ademeniți de acest câștig lesnicios ei continuă să cumpere tot felul de bilete, să joace la toate loteriile și își perd repede, nu numai câștigul mic pe care eventual l-au avut odată, dar și banii muncii cu greu, pe cari i-au strâns. Căci loteriile sunt astfel făcute încât din

banii adunați dela jucători, după ce o parte o opresc organizatorii jocului, restul se împarte la câștiga. Prin urmare nimeni nu poate câștiga decât ceace s'a adunat dela ceilalți.

La fel la cursele de cai organizatorii pașunilor își scad beneficiul lor și apoi banii adunați dela public îi împart la câștigători. Sunt totdeauna mult mai mulți cei cari pierd, decât cei cari câștigă. Iar puținii câștigători, repede perd nu numai câștigul dar și din bucurar.

* * *

Nu toți cunosc întâmplarea locotenentului Caborne Wood, fiu Generalului American Leonard Wood, guvernatorului Filipinelor.

Acest tânăr nemulțumit cu mijloacele obișnuite de a deveni bogat, a născocit o idee cu totul originală, ca să se îmbogățească repede. Profitând de poziția tatălui său a folosit firele de telegraf direct din insulele Filipine la bursa din New-York. Cu acest mijloc a putut câștiga la bursă milioane peste milioane de dollari, în foarte scurtă vreme.

După ce s'a îmbogățit și-a dat demisia din armată și a părăsit Filipinele, luându-o spre Paris. Omului care s'a obișnuit să facă milioane fără muncă și repede, metodele obișnuite ale unei munci obositoare, i-se par cu totul nelaloc.

După ce a ajuns la Paris, acest „tânăr distins” a jucat la Monte-Carlo, a jucat cu lenezie, cu spiritul și ușurința unui om care făcuse bani după cum visase. A câștigat alte zece de milioane de franci, ceea ce l-a făcut să fie și mai disprețuit față de mijloacele îmbogățirii încete.

Domanul înavuțirii sale nu s'a terminat însă aci.

Tânărul Wood a trebuit să ia bani cu împrumut, ca să se întoarcă din nou în America. Tot ce a câștigat prin mijloace lesnicioase tot așa de UȘOR a fost și risipit. Avere fabuloasă a acestui tânăr s'a prefăcut în fum. Astăzi, așa spun ziarele americane, acest om trebuie să se mulțumească cu situația de secretar la o întreprindere. El s'a apucat acum de acolo de unde AR FI trebuit să înceapă dintru început, în loc de a sili mâna norocului așa încât la urmă să rămână cu amărăciune în suflet și cu punga goală.

Deosebirea între viața de acum și viața pe care ar fi trebuit s'o aibă, este că trebuia să înceapă MULT MAI ÎNAINTE. Opera pe care o face merge acum mult mai încet, și va părea tot mai obositoare.

Se poate că nu dânsul poartă vina pentru cele întâmplare. Se poate că n'a fost decât o unealtă în mâna capitaliștilor și bancherilor americani, cari voiau să pună mâna pe averea insulelor Filipine.

Oricum ar fi, ceea ce TREBUIE să se întâmple întotdeauna s'a întâmplat, și tânărul cată acum să se apuce de muncă.

IN INFINITUL MIC

SUNT vre-o 25 de secole de când pe marginile mării divine, unde deabia se stinsese cântecul aezilor, câțiva filozofi învățau că materia schimbătoare e alcătuită din grăunțe indistructibile, în mișcare continuă, **Atomi**, pe cari **Soarta** sau **Destinul** i-a grupat, în cursul vremii, după formele sau în corpurile pe care le cunoaștem...

Cu această introducere poetică își începe profesorul Perrin din Paris tratatul său asupra atomilor. Din cartea sa extragem articolul nostru de azi.

Toate substanțele, tot ce e materie, tot ce ne cade sub simțuri e alcătuit din fărâme mici, molecule, care nu stau nici măcar unite la o altă, între aceste părțițele fiind distanțe și ele desigur foarte mici.

„Moleculele de aer pe care le respirăm se mișcă cu viteza glonțului de pușcă...” (Desigur cititorule că aflând aceasta și se taie respirația). Din fericire, tot profesorul Perrin ne spune că „moleculele acestea nu pot merge departe, se ciocnesc unele de altele, se isbesc de pereții locului unde sunt închise”, și atunci suflă iar în voie. O moleculă parcurge în linie dreaptă, între două ciocniri, **a zecea parte dintr'o miime de milimetru**, un drum nesfârșit de mic. În felul acesta fiecare moleculă e deviată din calea sa de **cinci miliarde de ori pe secundă**. Se înțelege că aceste molecule nu sunt mari: trebuiesc trei milioane puse una lângă alta ca să facă un milimetru, iar greutatea lor e atât de mică, încât ar trebui 20 de miliarde ca să cântăresc a miliardă parte dintr'un miligram.

Ce călătorie fantastică a pătrunde cu mintea în această lume minunată, în aceste minuscule sisteme solare.

FRĂMÂNTAREA ATOMILOR

Punem la microscop o foiță de aur, a cărei grosime nu e decât a zecea parte dintr'o miime de milimetru. Foița e transparentă, printr'însa trece lumină verde; e atât de subțire, încât suflarea ușoară ar sfâșia-o în bucăți. Stratul de metal galben e apărât de două lame de sticlă.

Dacă materia e într'adevăr alcătuită din atomi, atunci de bună seamă această foiță de aur este o foiță de atomi, formată din grosimea unui singur strat de aceste particule materiale infinit de mici.

Cunoaștem fabula broaștei, care a voit să devină mare cât un bou: noi să ne închipuim, dimpotrivă, că ne-am tot micșora așa încât să dispărem cu totul din vederea semenilor noștri, încât să nu mai fim vizibili nici la ultra microscop. Presupunem c'am devenit o ființă minuscule, atât de mică încât o sută de milioane de asemenea pigmei, suindu-se unul pe umerii celuilalt n'ar atinge înălțimea de un milimetru, atunci în ochii noștri lumea ar lua cu totul alt aspect.

Foița de aur a dispărut și un spectacol feeric se desfășoară înaintea noastră... În față se ridică un zid mișcător. Orcât de departe ne adăncim privirea, vedem un ocean furios, a cărui suprafață în loc să fie orizontală, e verticală.

Sfere mici, de mărimea unui capăt de ac, foarte depărtate unele de altele, sunt singurele particule solide cari se pot observa: în jurul fiecăreia dintre ele, zeci de alte sfere și mai mici încă se învârtesc într'o dănțuire nebună.

Multe din aceste sisteme solare sunt solidare și însușite, toate de mișcări giratorii extrem de repezi. Ele se mișcă cu o viteză extraordinară, se năpustesc asupra altor aglomerări absolut asemănătoare, sar înapoi și pleacă iară în altă direcție, fără nici o odihnă...

Să ne închipuim că așa, extrem de mici cum suntem, devenim invulnerabili și ne introducem în acest imens „câmp de tragere.”

Înaintea noastră, la stânga și la dreapta, spectacolul e același și frământarea tot atât de mare: tre-

când prin spații immense, lipsite de materie, asemănătoare spațiilor cosmice, raportate la acest infinit mic, vom ajunge curând într'un fluid unde gravitatea e necunoscută. Sferile mici se rotește din timp în timp și ne dăm seama că ele înșile sunt turburate de o frământare intensă dezordonată. Mergând mai departe deodată mișcarea încetează, am străbătut foița de aur...

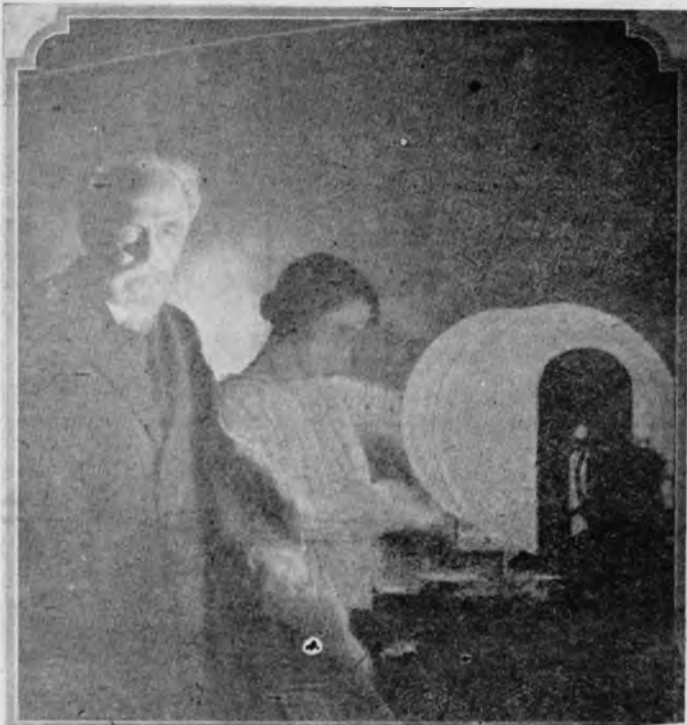
De bună seamă toate peperițele călătoriei fantastice, pe care am făcut-o, sunt produsul imaginației

ai tuturor corpurilor solide, lichide sau gazeose.

Savanții din veacul trecut, au dovedit că bănuielele lui Lucrețiu se confirmă. Marele chimist Dalton a arătat că moleculele sunt formate, la rândul lor, de particule încă și mai mici, absolut identice pentru o aceeași substanță, „**atomii**.”

MAI MULT „VID” DECÂT „PLIN”

Dup lucrări foarte lungi și delicate care au ocupat pe cei mai mari

PROFESORUL PERRIN LA LUCRU

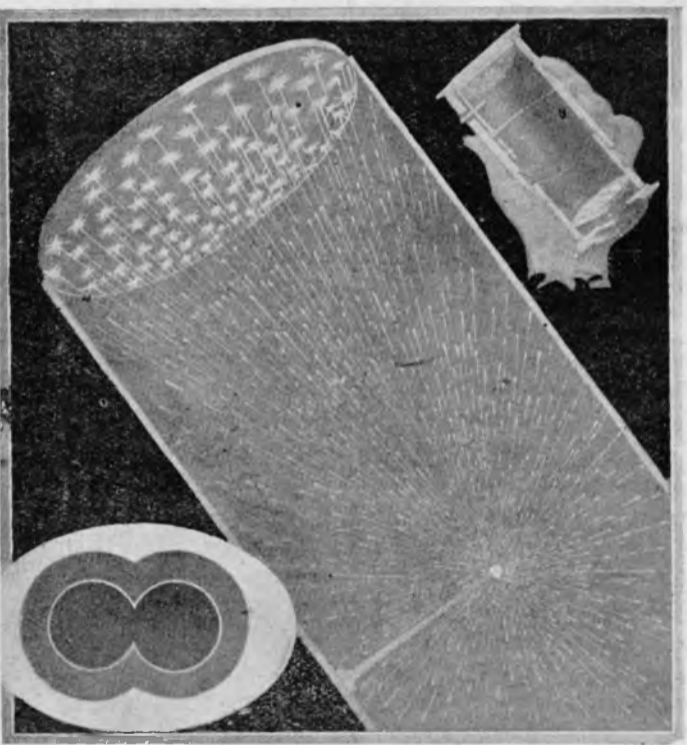
Celebru savant studiază, cu domnișoara Choucrôn, colaboratoarea sa, transformările formelor moleculare, care intervin, în reacțiunile chimice.

noastre. Dar nu sunt operă de simplă fantazie, imaginația se sprijină pe deducțiunile ce se pot face din faptele experimentale ale savanților, printre cari ocupă un loc de cinste Jean Perrin.

Materia e discontinuă, particulele materiale alcătuesc un sistem asemănător sistemelor solare, ele ocupă

savanți din lume, s'a reușit să se fixeze aproximativ forma atomului; e un sistem planetar microscopic; în centru se găsește un soare „**nucleul**” în jurul căruia circulă un roi de sateliți: „**electronii**.”

În sfera întregă pe care o desemnează atomul „**nucleul**” nu ocupă decât un volum infim; diametrul său e

O MITRALIERĂ AUTOMATICĂ

La fel, dupăcum fără a vedea un obuz, se poate vedea incendiul pe care îl aprinde, în obstacolul care-l oprește, tot astfel, fiecare scântei care apare, pe un ecran de sulfură de zinc, înseamnă sosirea unui proiectil, „**alfa**”, pe care nucleul unui atom de radium l-a eliminat. Jos în medalion schema unei molecule de hidrogen, cu sâmburii centrali ai celor doi atomi ai săi, înconjurați cu armuri protectoare.

un loc foarte mic, față cu imensitatea spațiilor dintre ele și se mișcă extrem de iute, încoace și încolo.

Lucrețiu, poetul latin, a bănuie, în termeni destul de vagi, e adevarat, că niște particule, „**moleculă**” în prenta sa „**De natura rerum**,” „**cule**” ar fi constituenții elementari

de câteva mii de ori mai mic decât diametrul atomului.

Totuș, cu tot acest imens spațiu vid, atomii nu pot pătrunde unul în celălalt, în condițiuni normale. În sânul atomului există un câmp de forță care, împreună cu liniile de apărare ale „**electronilor**” face din atom fortăreață inaccesibilă.

Acest nucleu însă ordonează dis-

* Despre esența lucrurilor.

tribuția electronilor și ca o urmare a acestei ordonări determină toate proprietățile fizice și chimice ale corpurilor; alcătuirea sa fixează greutatea gazelor, a solidelor și lichidelor constituția sa intimă influențează proprietățile radioactive, adică stabilitatea elementului.

La orice modificare a nucleului corespunde o prefacere adâncă a corpului care poate merge până la transmutație, adică transformarea unui element în altul.

O moleculă, dupăcum am scris mai sus, conține un anumit număr de atomi, după felul substanței la care aparține; o moleculă poate fi monoatomică (formată dintr'un singur atom); în general însă ea conține mai mulți atomi.

Cunoaștem azi 92 de feluri de atomi diferiți, sau elemente, fiecare prin formare de molecule dând naștere la câte o substanță „**simplă sau elementară**”, cum ar fi hidrogen, cupru, azot, plumb. Avem deci 92 substanțe elementare...

Toate celelalte substanțe derivă dela acestea simple și provin prin schimbarea de atomi care se face în „**sacii**” moleculari ai substanțelor simple.

Este bine stabilit că: o substanță elementară, oricare ar fi ea, nu poate fi alcătuită decât din „**nuclee**” atomice, înconjurate de un anumit de „**electroni**” (unul pentru hidrogen, patruzeci și șapte pentru argint, optzeci și opt pentru radiu, etc.)

Se înțelege deci că „**materia**” acestor atomi e condensată într'un volum cu mult mai mic decât **volumul aparent** pe care-l ocupă aceiași atomi într'un corp.

Să examinăm o moleculă de hidrogen, acest gaz care unindu-se cu oxigenul formează apa: vom vedea că toată materia moleculei e adunată în centrul celor doi atomi din cari e formată. În jurul fiecărui atom vom observa o armură sferică, protectoare în învelitoare, care delimitează ca și precedentă, forțele de legătură care apără nucleul sau sâmburele.

Se vede cât de puțin loc ocupă nucleele materiale, în edificiul molecular.

Să presupunem acum că am înțesa, unele într'altale, zece din aceste molecule și că le-am putea examina apoi, mărindu-le atât încât învelitoarea moleculei să pară de zece metri înălțime: atunci materia, care va corespunde fiecăreia dintre aceste diguri enorme, de zece metri, va fi repartizată în două sfere mici, de diametru inferior milimetrului.

Astfel de alcătuirii, se aseamnă foarte mult cu alicele mici de

plumb, ținute în echilibru, nu se știe cum, și depărtate la 10 metri. Și noi numim asemenea alcătuirii corpurilor „**solide**.”

Toate aceste idei par neverosimile. Din fericire, pentru cei cari au alcătuit aceste teorii noi și îndrăznețe, câteva experiențe de mare însemnătate, au îngăduit să se stabilizească în mod definitiv, probele realității moleculare. Dupăcum explică profesorul Perrin, agitația moleculelor scapă percepției noastre directe, tot astfel cum mișcarea valurilor mării nu este percepută de un observator prea îndepărtat. Totuș, dacă o corabie s'ar găsi atunci, în câmpul vizual al observatorului, el va putea vedea o legătură, care îi va trăda agitația, pe care nu o bănuia. Nu se poate oare deduce că, dacă particule microscopice se găsec într'un fluid, aceste particule, destul de mari ca să poată fi urmărite cu microscopul, se fie totuș suficient de mici spre a fi, în mod sensibil, agitate de izbiturile moleculare? E tocmai ceceea se produce, de fapt, când se introduce, într'un lichid, ale căror părți par toate imobile, un „**sub-marin**” minuscule (de exemplu o picătură foarte fină de gumarabică, având un diametru de o miime de milimetru). Se constată, cu ajutorul microscopului, că această particulă materială este însuflețită de o mișcare foarte vie: ea pleacă și vine, se ridică și se coboară, se rotește în jurul ei, la nesfârșit. Aceasta granula, izbită în mod neconțent de molecule, va fi legănată în toate părțile, fără încetare. Asemenea mișcări au fost observate în lichidele închise în cuarț, de mii de ani.

Studiul acestor fenomene de către profesorul Perrin, a determinat progrese mari, în teoriile atomice.

Publicul cel mare venerează pe acești fizicieni, la fel ca și pe „**astronomii** care descoperă, cuprins de amețială, dincolo de cerurile obișnuite, dincolo de prăpăștiile de umbră, pentru care luminii îi trebuie milenii ca să le străbată, flocoane palide pierdute în spațiu, căi lactee enorme de depărtate, a căror lumină slabă ne revelează că acolo palpita încă milioane de aștri gigantici.”

În curând chiar, va prefera cercetătorilor de sori, pe sfărămatonii de atomi, cari în furnicarul extraordinar al materiei, nu văd numai reflexul verurilor, dar totodată posibilitățile unei vieți noi, unde energia într'atomică, stăpânită, în cele din urmă, va răspândi toate binefacerile ei.

(După Maurice Goineau).

Un clown al păsărilor

Pelicanul curățindu-și penele

Fiecare cunoaște pasărea numită pelican. O pasăre de apă cu trupul mare ca al lebedei, îmbrăcat în alb și roșu, este August cel prost al lunei sale.

O caricatură a flamingului, a cocostăreului și a lebedei totodată. Trupul puternic, cu picioare prea scurte, cu gâtul subțire și capul mic, cu ciocul exagerat de lung și sacul său care se poate întinde enorm, dă pelicanului o înfățișare grotescă, neasemuit de comică.

In grădina zoologică

Comicul sporește încă atunci când pelicanii umblă sau se ceartă cu un altul.

Așa se prezintă această pasere când o privim în grădina zoologică.

Cu totul altfel e însă în libertate, în Egipt, unde e patria ei, pe Nil sau pe Marea Roșie. Aici, în cârđuri mari, pelicanul are vioiciune, shoară uneori și are mișcări de grupe care nu stărnesc de fel răsul.

Oricine în mediul său e potrivit.

CĂLĂTORUL DIN CLASA I.

Nuvelă de E. William Hornung

(Traducere din englezește)

DUPĂ ce cablul a fost ridicat pe punte și s'au schimbat cele din urmă salutări obișnuite, între remorcher și vasul pe care-l duse în larg, Skrimshire descleşță dinții și începu să pălăvregiască cu tot atâta cinism cu câtă sinceritate.

Își exprimă gândul că era ultima legătură, care-l mai ținea de uscat și că simțea multă ușurare știindu-l rupt.

Coasta Irlandei nu mai apărea în poia vasului, decât ca o linie vagă, cea a Australiei era la celălalt capăt al lumii; căpitanul nu se gândia să se apropie de altă, în tot timpul călătoriei, și Skrimshire primi delă dânsul încredințarea că, în mod normal, călătoria nu se putea face în mai puțin de 90 de zile. Deci, oricare ar fi fost rezultatul final, tot mai avea înaintea sa trei luni întregi, și trei luni de cea libertate relativă, de care se poate bucura cineva, pe puntea unei corăbii.

Se coborî în cabina sa, închise ușa cu cheia, și se întinse pe culcușul său, spre a citi mai în voie ceea ce povestea ziarele despre crimă.

Era într'adevăr — și lucrul îi părea destul de straniu — era într'adevăr primul prilej, ce i se oferia, de a citi povestea propriei sale crime; dar împrejurările, oarecum speciale, în care se întâmplase plecarea sa, îl siliseră să se lipsiască de un număr destul de însemnat de satisfacții ultime, și nu era decât prea fericit că poate citi acum ziarele, și că are în același timp o cabină a lui, singur, căci marea era agitată și Skrimshire nu era decât un marinar de apă dulce.

Totuși, cu toată legănarea vaporului, și cu toate efectele supărătoare pe care aceasta o producea asupra organismului său, nu și-ar fi cedat locul pentru tot aurul din lume. Micile neplăceri pe care le avea îi slujiau să-l țină treaz în minte, că de fapt cabina lui nu era celula unui prizoner, și că n'ar putea deveni o asemenea celulă, înainte de trei luni, întregi.

Dealtmînteri, nu era omul care să se lasă demoralizat de un neajuns, care este, înainte de toate, de natură nervoasă.

De talie mijlocie, cu tenul brun, nici de tot tânăr, nici prea bătrân, îmbrăcat fără eleganță, dar totuși corect, cu barbă eșită în afară și barba prost rasă, astfel era individul care, în acest moment, citia fără grije darea de seamă a acelor evenimente tragice, fără nici un tremur al mâinilor sale păroase și fără nici o palpitate a pleoapelor sale grele.

AVEA cu dânsul cinci ziare, date chiar din cea dimineață; în toate, crima era relatată la loc de frunte, și două dintre ele îi conținaseră articole pe prima pagină. După ce termină de citit. Skrim-

shire nu putu să-și înăbușe un oftat adânc: era într'adevăr penibil să se gândiască că, de acum înainte, nu va mai putea avea noutăți, până peste trei luni.

Vanitatea criminalului se trezise intrînsul, și la drept vorbind făcuse foarte bine că părăsise uscatul, căci altmînteri ar fi sfidat primejdiile cele mai mari și ar fi comis imprudențele cele mai nebunești, spre a-și procura foile de seară. Această vanitate îl cuprinsese în așa chip, încât sfârși prin a fi cuprins de turbare văzând că nu se știa că dânsul este autorul acetzei triste afaceri, și totuși numai acetzei împrejurări datora el siguranța provizorie. Nu se rușina de crima, pe cari o comisese, căci povestirea era foarte interesantă de citit și se părea că toată lumea admirase atât de mult îndrăzneala și dibăcia deabolică, cu care o pregătise, încât puțna lipsea ca Skrimshire să nu se afișeze și să se facă cunoscut, spre a revendica onorurile cuvenite. În tot cazul, un lucru părea foarte sigur acum, acela că nimeni nu era bănuit, și dânsul mai puțin de cât ori care altul.

Skrimshire oftă, apoi zâmbi când se suprinsese oftând astfel, și închizând ochii, pentru prima dată dela isprava sa dormi, timp de mai multe ceasuri, un somn tot atât de liniștit ca acela al unui copil.

Era singurul călător în clasa I. și curând deveni obiectul tuturor atențiilor.

La prima masă, nu se putu opri să cedeze tentației care-l obseda de-a face aluzie, fără să pară că-l interesează, la asasinatul care fusese comis asupra caledonianului Railway; dar deși auzise vorbindu-se despre aceasta, căpitanul și ofiterul nu păreau că se interesează cătuș de puțin de această afacere, așa încât Skrimshire se gândi că e mai înțelepțește să simuleze o indiferență egală cu a lor și schimbă imediat subiectul de conversație.

Aceasta a fost singura slăbiciune de care se făcu vinovat. După acetza aruncă peste bord toate ziarele și se sili, din toate puterile, să învingă neghioaba și nesănătoasa vanitate, pe care i-o inspiraseră.

Nu avea nici un fel de remușcare și, timp de trei luni întregi avea siguranța de a nu mai fi supărat de nimic.

De aceea se hotări să profite cât mai bine de tot timpul său, până atunci și, deoarece avea o personalitate care se impunea, isbuti repede să-și câștige simpatii și să descrețiască frunțile tuturor, pe punte.

Acest om nu era un gentleman, oricare ar fi sensul pe care am voi să-l acordăm acetzu cuvânt, devenit azi atât de elastic. Purta un costum efin, avea bijuterii false și încălțăminte galbenă cu cămăși de un albatru strident. Se exprima cu

un accent londonez, care avea darul, pe această navă de naționalitate scoțiană, să irite aproape toate urechile.

Dar avea un sac plin de anecdote și glumia cu o bună dispoziție atât de sinceră, încât nimeni nu se obosia să-l asculte. Dădea toată atenția celor mai mici incidente ale călătoriei, și era totdeauna gata să facă un serviciu, fie spre a ajuta la manevra vasului, fie spre a face pe al patrulea la pocher.

Pe scurt, știu să se poarte astfel încât, după o lună, se bucura de o popularitate mare atât printre oamenii echipajului, cât și printre pasagerii de clasa a doua sau printre ofițeri.

Dar iată că într'o bună dimineață, Skrimshire se trezi cu senzația că se producea ceva neobișnuit și imediat avu presimțirea că un pericol apropiat îl amenința.

Erau prea multe strigăte, prea multe alergături încoace și încolo, deasupra lui, pe punte; lucrul nu era natural, căci vasul, în mod regulat era împins de vânturile alizee, dela nord-est, și plutia, cât se poate de liniștit.

Skrimshire se ridica pe pat și privi prin ochiul cabinei sale.

La trei sau patru mile, de bord, un transatlantic tocmai îi întrecea, îndreptându-se și dânsul către răsărit.

Citia fără grije darea de seamă a acelor evenimente tragice.

De fapt, lucrul acesta nu avea nimic neliniștitor. Și totuși, Skrimshire fu cuprins de oarecare neliniște, căci se sui numaidecât pe punte, așa cum era îmbrăcat, cu pijamaua lui, și ajungând pe ultima treaptă a scării, se opri o clipă, cu falcile încheștate, mai mult de cât oricând.

Patru stegulețe mici fluturau, unul deasupra altuia, pe vârful catartului, și la postul de comandă se ținea căpitanul cu silueta lui impozantă, cu picioarele sale lungi, bine înțepenite și cu luneta fixată la ochi.

Lângă dânsul se găsea secundul, un om tânăr, puțin naiv, care salută pe Skrimshire, dând din cap.

— Ce s'a întâmplat, Mac Kendrick? Ce vapor e acesta?

— E un transatlantic al societății Castle Line, un transatlantic care face serviciul spre Colonia Cap.

— Pentru ce i-ați făcut semne? întrebă pe șoptite Skrimshire.

— Nu noi i-am făcut el ni s'a adresat nouă.

— Știți despre ce e vorba?

— Nu; dar căpitanul, dânsul, știe.

În vreme ce vorbeau astfel, căpitanul se întoarse către cei doi și, din o singură privire, Skrimshire ghici țina sa.

ACEASTA țina, era tocmai secretul pe care-l păstrase, secret care fusese descoperit decând fugise și pe care drapelul transatlanticului îl proclamaseră, deasupra mărilor.

Acum căpitanul îl măsura din cap până'n picioare și expresia, până atunci binevoitoare a fiziono-

miei sale, se preschimbă deodată într'o strămbătură de ură și de groază.

Skrimshire înțelese îndată că trebuie să se prefacă așa ca și cum s'ar crede, și mai departe, la adăpost de orice bănuială.

— Bună dimineată, căpitane, exclamă el, cu acea familiaritate care se stabilise între dânsii; dar ce înseamnă oare, toate semnalele acetze?

— Dorești să ști ce însemnează? șbieră căpitanul cu o voce tunătoare, privind-l în albul ochilor.

— Desigur că vreau!

Și spunând acetze, Skrimshire zâmbi, într'un chip atât de amabil, și simulă o indiferență atât de absolută, încât comandantul rămase aiurit.

— Ei bine, de rog să-ți vezi de treabă, murmură dânsul în sfârșit, și să nu te mai prind că te sui aci, pe ponton sau că stai de vorbă cu vre-un ofițer de la postul de observație, căci atunci va fi vai de dumneata!

— Prea bine! murmură Skrimshire, îndepărtându-se, cu un aer profund jignit.

Dar câteva clipe după aceea, când se regăsi în cabină, în fața oglinzii, avea fruntea acoperită de picături le sudoare.

Astfel deci, fusese descoperit; comandantul fusese informat că un asasin se găsea pe bordul său; poliștii vor veni să înăluască vasul în golful Hudson și ucigașul va fi readus, prin Canalul de Suez, ca să fie apoi condamnat la moarte, fără a avea alt profit de pe urma prăzii sale, decât o încercare ză-

voia de a juca comedia astfel încât nimeni să nu bănuiască, nici o clipă, că se știa descoperit. Și pentru aceasta, va trebui să se arate totdeauna calmi și să continue să umble încoace și încolo, liniștit, cași când nimic nu s'ar fi întâmplat: în felul acesta, poate că nu vor socoti de trebuință să-l pună în fiare, știind că la sfârșitul călătoriei, poliștii vor veni îndată, ca să îndeplinească acest lucru urit. Ori, cu două luni întregi în fața lui, un om trebuie să descopere un mijloc oarecare, spre a eși din încurcătura; dacă nu poate, atunci acela nu e decât un dobitoc și merită să fie spânzurat.

Prima zi n'a fost cea mai grea.

Brutalitatea căpitanului față de dânsul, era mai mult decât suficientă spre a motiva o schimbare de atitudine, la oricine; Skrimshire avea deci pe deplin dreptul să murmure și să rămână supărat, tot restul zilei.

Mutismul în care se închise îi îngădui de altfel să spioneze ceea ce se petrecea în jurul său, și pentru acest motiv se feliță în gând că nu e nevoit să aibe atitudinea povestitorului vesel, de altădată.

Întimplarea de dimineață fusese raportată, pe tot vasul, și totuși, după cât îi fu îngăduit să vadă, căpitanul nu încredințase nimănui, ceea ce aflase.

Secundul îi pofti să vină să fumete o țigară, în cabina sa, și îi povesti aceleași istorii ca de obicei, cași când absolut nimic nu s'ar fi schimbat. Numai nu trebuia să se bizuie prea mult pe aceasta, căci comandantul era un lup bătrân de mare, tonace, al cărui chip nu îngăluia să se vadă nimic în fundul gândirii sale. Poate că știa totul, poate că nu știa nimic.

CEL mai înțelept lucru pentru Skrimshire era deci să creadă în prima ipoteză și, în consecință să producă asupra secundului o impresie favorabilă, datorită exuberanței și inimii sale ușoare.

În cursul dimineții avu o convorbire cu locotenentul Mc. Kendrick. Un lucru de nimic, dar nu trebuia mai mult, ca să-i întărească convingerea, pe care și-o făcuse, în ceea ce privește semnalele.

— Ce-am făcut oare, îl întrebă dânsul pe Mc. pentru ca „bătrânul” să se oțeriască astfel la mine?

— Nu d-ta, semnalele l-au necăjit astfel. Dar nu face nimic, ai fi putut alege un moment mai potrivit ca să-l întrebii.

— Dar însfârșit, despre ce vorbeau oare, acetze biestemate semnale?

— Cât despre asta, habar n'am, seumpul meu Bennett.

Erau numele pe care și'l dăduse Skrimshire dela imbarcarea sa.

— Și n'ar fi posibil să se știe?

— Be da, poate... peste câțeva vreme.

— Pentru ce nu imediat?

— Pentrucă maestrul a dus cu dânsul cartea codul semnalelor, cum se numește). De obicei eu sunt însărcinat să o păstrez, dar i-a trebuit maestrului și nu mai este alt exemplar pe bord.

— Ah, foarte bine, înțeleg!

— O! trebuie să fi fost un lucru personal, sunt sigur; dar nimeni

Căpitanul, cu picioarele sale lungi, bine înțepenite și cu luneta fixată la ochi.

Cum poate fiecare să devină magician, scamator sau prestidigitator

Iluzionistul Herbe-Misterioso în redacția „Realității”

După ce veți citi acest articol, cu oarecare exercițiu, veți isbui desigur să executați diferite jocuri, jarse și trucuri, pe care le arătam și veți putea astfel uimi pe prieteni și cunoscuți cu dibăcia voastră, veți isbui să produceți, în societate ore de distracție și bucurie minunată.

ACANTA nu s'a isprăvit și au început zilele ploioase! Nu se poate merge la plajă, pe munte e ceață și nouri și suntem nevoiți să rămânem închiși în casa.

Așteptând zile senine, cum ne-am putea distra oare?

Fără îndoială că adesea ori v'ați minunat de dibăcia iluzionistilor și a scamatorilor. În om rămâne vecinic credința în supranatural și dorința de-a resimți emoțiile încer-

toare și să aveți plăcerea de-a fi aplaudați de ei.

Iluzionismul e practicat de mai multe feluri de artiști de prestidigitatori, cari n'au alt aparat decât mâinile lor și n'au alt truc decât arătarea degetelor; scamatori, cari, pe lângă dexteritate, se slujesc de obiecte trucate și obțin astfel succese ieftine; în sfârșit de magicieni sau iluzionisti proprii ziși, cari își prezintă numerele lor într'un decor special, alcătuit cu multă grijă.

Prestidigitatorul se slujește de juțea mișcărilor, spre a produce iluzii optice, inducerea în eroare a

tră-ne-a prezentat câteva, cum sunt: lampa, care dispare în masă, exact în momentul când un fitil, aprins cu ajutorul țigăreței, arde complet, și produce o mică explozie care să ascundă „trucul”; inelele care se pătrund unele pe altele, pentru că dintre cele opt sau zece de câte se folosește, trei se pot desface, iar celelalte, care se prezintă publicului sunt perfect închise: două unul într'altul, sau singure. La fel răcitoarea de șampanie, care are un buton, prin apăsarea căruia se produce un sunet identic cu acela ce l-ar face o monedă care cade în vas.

Scamatorul exercită o meserie mai grea. Are și el aparate trucate,

numerele cele mai extraordinare, în aparență, acele care stârnesc cea mai mare admirație, sunt adesea cele mai ușor de realizat. Succesul residă, nu în scamatoria însăș cât în felul cum e prezentată; ceace trebuie să ne obișnuim mai înainte de toate, e de-a distrage atenția publicului, prin pâlăvrăgeală.

Talentul prestidigitatului constă deasemenea în a ști să se feriască de perspicacitatea publicului; dacă ați constatat că un spectator ghițește ce se petrece sau felul cum se face scamatoria, n'o mai faceți de fel, sau faceți-o în alt chip, când e posibil. Sunt câteva reguli stricte de urmat: „nu repetați niciodată de două ori aceeaș scamatorie, una după alta.” Căci ceace a trecut neobservat prima dată, s'ar putea descoperi a doua oară. Deasemenea, „nu anunțați niciodată pe spectatorii despre rezultatul pe care-l veți obține, cu scamatoria ce o faceți”, căci, fiind preveniți, ar putea avea vreme să ghiciască cum procedați. Să nu sovăiți, aveți grije să preparați totul din vreme și să vă așezați lucrurile astfel încât, în vreme ce executați o scamatorie, să vă pregătiți pe cea următoare. Astfel toate fenomenele vor părea că se produc în modul cel mai natural și aceasta va mări succesul numerelor, pe care le prezentați.

viți cu partea tare a aparatului, marginea mesei, spre a dovedi spectatorilor că lumânarea se găsește înfășunată în ziar; apoi strângeți mototol totul în mână: mica bucată de lumânare va trece neobservată. Dacă ați avut mai dinainte grijă să puneți într'un buzunar, sau în alt loc, după dorință, o lumânare, adevărată, publicul va crede că într'adevăr ați făcut ca lumânarea să călătorească.

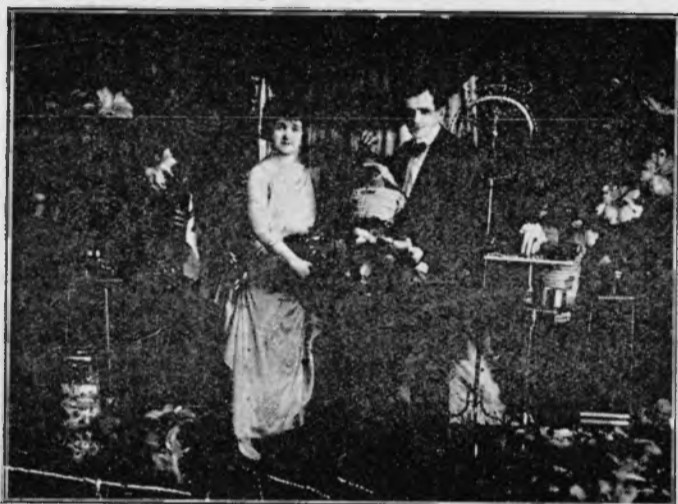
RECOLTA DE MONEDE

PENTRU a face această scamatorie, e nevoie să vă obișnuiți a impalma monetele. Trebuie să vă deprindeți a ține în podul palmei una, două sau mai multe monete deodată. După oarecare exercițiu ajungeți să puteți aduce, printr'o imperceptibilă mișcare a mâinii, moneta impalmată în față, sau invers s'o treceți înapoi.

D. Herbe, cu o iuțea extraordinară o trece înapoia degetului mijlociu, între arătător și inelar și o poate aduce apoi îndărăt în palmă.

După aceasta pregătiți într'o pălărie cinci sau șase piese a doi lei; mențineți și ascundeți aceste piese cu mâna care ține pălăria.

Aduceți apoi între degete o piesă pe care o țineți ascunsă în podul palmei mâinii celeilalte, prefăcându-vă că ați găsit această piesă în buzunarul, în căta hainei, sau în

D. și d-na Herbe în redacția revistei noastre.

cate în copilărie la citirea poveștilor cu zâne. Și astfel fiind lucrurile, nu v'ar fi pe plac să cunoașteți și să puteți reproduce la rândul vostru, câteva din secretele, din experiențele acelor, cari ne uimesc, așa încât să deveniți pentru cei cari asistă, pentru câteva vreme, cel puțin, vrăjitorul, înconjurat de considerație specială, care se acordă aceluia a căror știință uimește?

Vom încerca să vă procurăm această putere magică. De bună seamă că nu veți isbui să deveniți un profesionist, să rivalizați cu prestidigitatorii și iluzionistii de meserie, veți putea însă câpăta oarecare prestigiu față de cei cari vă încon-

spectatorului; scamatorul de păcăleală, iluzionistul de fastul aranjamentului, al decorului.

Se înțelege că producțiile acestor diferiți artiști, prezintă grade diferite de „greutate” de execuție. Lucrul curios e că iluziunile mari sunt cele mai ușor de „executat.” Iluzionistul se slujește de aparate trucate, și meritul său e foarte mic. Artistul nu are decât să știe să pună în valoare ingeniositatea „trucului” când se produce.

E drept că, cele mai adesea, iluzionistul concepe aceste aparate, care sunt adevărate capodopere de ingeniositate. Astfel d. Herbe-Misterioso, care a fost în redacția noas-

dar lucrează mai aproape de public. El trebuie să știe să „pâlăvrăgiască” așa ca să atragă sau să îndepărteze atenția auditoriului. El „hipnotizează” publicul în oarecare măsură. Mai mult încă, uneori îl „înșală”: printr'un gest face ca spiritul spectatorului să-l urmărească pe un drum fals, grație căruia trucul adevărat rămâne neobservat.

Cât privește „bagheta magică”, ea n'are alt rol decât acela de-a masca unele mișcări ale mâinii. Tot ceace scoate scamatorul dintr'ansa cârli de joc, monete, panglici, etc., provin, toate, din cutele și buzunarele hainelor sale (niciodată dinlăuntrul mânicilor, de care scamatorul nu se slujește). Un scamator bun trebuie să fie un prestidigitator bun, adică trebuie să se poată sluji de mâinile sale așa, încât să aducă înaintea publicului obiectele pe care le are ascunse, fără ca nimeni să-l observe.

Arta prestidigitatorului e cea mai grea de învățat. Aci totul se face cu mâinile. Deaceea e nevoie de o învățătură lungă și de un exercițiu continuu. Principalul lucru, care trebuie atins, e stăpânirea absolută a mușchilor, în special a celor ai palmei, care ține toate obiectele, ce trebuie ascunse, fără să se vadă nici o contracție.

Herbe-Misterioso are o dexteritate extraordinară. Dânsul trece o monedă, dintre cele patru-cinci, ascunse în podul palmei, înapoia degetului mijlociu, între inelar și arătător, fără ca să se observe nici o mișcare a mâinii.

Ca și un pianist, cași un jongleur, prestidigitatorul trebuie să facă exerciții continue și să apară în public: Dacă nu face, cel puțin zece ședințe pe lună, își perde curând toată dexteritatea.

Din cele spuse se înțelege că nimeni nu poate deveni imediat prestidigitator sau iluzionist. Cel mult putem ajunge: „puțin scamator.” Aceasta e posibil după explicațiunile pe care le vom da.

Citind aceste explicațiuni veți vedea că sunt de o simplitate copilăriească; să nu credeți pentru aceasta că efectul lor va fi micșor-

Rețineți deasemenea aceste sfaturi practice: să aveți mâinile libere: evitați portul inelelor, care strică, mai ales. Atunci când e vorba de-a ascunde monete, prin sunetele pe care le produc, țineți minte că un prestidigitator nu ascunde nimic în mânicile sale; suflați-le deci pe ale voastre, atunci când vă produceți în public, spre a dovedi că nu aveți nimic ascuns, și spre a avea mâinile libere.

Am ales numai câteva scamatorii clasice, spre a vi le prezenta, dintre acelea care se pot face mai ușor, cu obiecte la îndemână: monete, pahare, batiste, cărți de joc, etc.

Cele complicate pe lângă ce cer multe explicațiuni, ar destrăma misterul de care sunt înconjugate aceste reprezentații atractive. Prestidigitatorii profesioniști vor să apere acest mister de orice atingere și credem că nici publicul n'ar voi să afle în ce constă el, căci aceasta ar distruge tot farmecul scamatoriilor.

În această lume a iluziilor, e bine să ne împăcăm dela început cu gândul că vom fi păcăliți, și să ne lăsăm legănați, orbi în mod voluntar, de farmecul iluziei.

R. B.

DISPARIȚIA UNEI LUMÂNĂRI

LUAȚI o lumânare obicinuită. Cu o foaie de hârtie albă faceți un toc de aceeaș dimensiune cu această lumânare. Taiati apoi o rotiță din lumânare, având grija ca să rămână un capăt de fitil, așa încât să-l puteți aprinde ușor. Puneți această bucată mică de lumânare la una din extremitățile tocului de hârtie. Aveți astfel un aparat, care prezintă toate aparențele exterioare ale unei lumânări, atât prin forma sa, prin culoare, cât și prin faptul că poate fi aprinsă.

Amestecați acest aparat printre celelalte lumânări, ale unui sfeșnic, cu nui multe brațe. Sfeșnicul, cu lumânările aprinse îl aduceți pe masă. Ca din întâmplare, stingeți lumânările, și apoi între alte două scamatorii, apucați lumânarea preparată în mână, înfășurați-o într'o bucată de ziar, lo-

nasul spectatorului. Vă prefăceți că aruncați piesa astfel culeasă, în pălărie; în momentul însă când aduceți mâna în dreptul pălăriei, impalmați din nou piesa, adică o aduceți înapoi în podul palmei și lăsați să cadă în interiorul pălăriei una din piesele pe care le țineți cu mâna cealaltă, desfăcând puțin degetele. Spectatorul crede că de fapt piesa culeasă din nasul lui a fost aruncată în pălărie iar d-la poți reîncepe recolta și să culegi o altă piesă. Puteți continua astfel până când se termină banii așezați sub căptușala pălăriei.

D. Herbe, nu se slujește de o pălărie ci de o răcitoare de șampanie, făcută astfel încât o poate ține pe dinafară, căci printr'o apăsare pe un buton, scoate un sunet care imită perfect căderea unei monete într'nsa.

Trucul devine mai greu de explicat.

ZARURILE MISTEROASE

LUAȚI în mână două zaruri, țineți-le între degetul cel mare și arătător, așa încât spectatorii să vadă câte una din fețele zarurilor. Rugați publicul să-și noteze zarurile văzute.

Întoarceți apoi mâna, ca să arătați fețele opuse. În timpul acestei întoarceri aveți grije să suciți repede și zarurile între degete spre dreapta. Publicul își va nota deci alte cifre decât cele care corespund fețelor arătate la început.

Aduceți iar mâna în poziția dela început, sucind și zarurile la loc spre stânga. Publicul se va convinge că zarurile n'au fost schimbate dela loc.

Acum rugați să vi se țină strânse cele două degete în care aveți zarurile și întoarceți încet mâna pe dos, de data aceasta fără a mai suci zarurile. Vor apărea alte cifre, cele adevărate, corespunzătoare.

Vi se va cere insistent să repetați experiența. Atunci sub motivul de-a îndepărta orice bănuială că suciți zarurile rugați pe cineva să lipiască, ușor, cu o bucățică de hârtie, muiată în apă cele două zaruri, pe una din fețele lor. În felul ace-

(Urmare de pe pag. 7)

dintre noi nu știe despre ce e vorba și nici nu vom ști, fără îndoială, niciodată, căci nu are obiceiul maestrul, să informeze pe vecini, despre ceace face.

„Bătrânul” după cum îl numea Skrimshire, nu era în realitate mai în vârstă decât el; dar cucerise toate gradele, unul câte unul, după ce debutase ca simplu copil de trupă la marină. Mai întâi copilăria lui fără zimbet, apoi greua responsabilitate, pe care o căpătase de timpuriu, îl îmbătrâniseră mult și-l înăpăriseră.

Chip frumos de marinăru și conducător hotărît, deși impulsiv, căpitanul Nelson, avea totuși sufletul deschis și inimă bună.

Skrimshire știa bine acest lucru și, simulând că e necăjit, pe când ședea pe scaunul său portativ, la pupa corăbiei cu patru catarte **Lochwinnoch**, privia pe căpitan care, cu tălpile lui de cauciu, mergea încoace și încolo, făcând, ca un leu în cușcă, oprindu-se din timp în timp spre a-l privi cu un aer preocupat. Călătorul se gândia la chipul în care ar putea mai bine să se folosească de calitățile atât de prețioase ale căpitanului.

Era un duel tot pe atât de interesant pe cât de original, acela

care se angaja în acest moment, între acești doi oameni energici, încăpățânați și voluntari; dar unul era tot atât de viclean, pe cât era celălalt de loial și, nemulțumit de a căi ca într'o carte în adâncul sufletului aceluia, care îi era superior prin loialitatea sa, se prefăcea astfel, încât să lase să se citească într'însul un lucru foarte evident și foarte plauzibil.

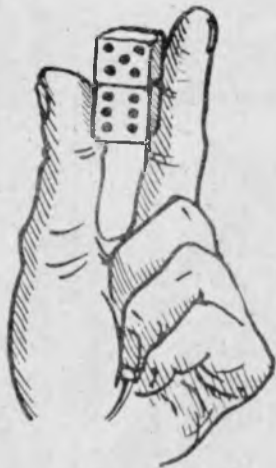
Gândul de a trece în ochii căpitanului ca inocent, nici nu-i trecu prin minte, aceasta l'ar fi obligat să schimbe atitudinea și să ia alta, care n'ar fi fost aceea a unui om, care nu știe că semnalele de dimineață fuseseră schimbate pentru dânsul.

Dimpotrivă, ceea ce fusese până atunci și ceace cu atât mai mult trebuia acuma să se prefacă că este, era vinovatul, care nu se teme că va fi prins vreodată și al cărui gând e foarte departe de a crede că cineva îl bănuiește.

Da, singur acest rol, numai acesta, și nu un altul, trebuia să-l joace. Până aci se mărginise să-l joace instinctiv; de acum înainte va trebui să-l joace în mod voluntar.

(Sfârșitul în numărul viitor)

sta împiedicați pe cunoscători să observe că, prima dată, cifrele de pe dos nu corespund cu cele din față. Repetați manevra, având grijă să suciiți la dreapta și apoi iar la

stânga zarurile, când arătați cum stau zarurile în primă fază, și rugând să vi se țină degetele, când întoarceți mâna a doua oară, și când cifrele se schimbă, tocmai pentru că nu mai suciiți zarurile.

Nu mai admiteți să faceți experiența și a treia oară!

ZARUL CALĂTOR

AȘezați pe o masă zarul plin, acoperit cu unul gol pe dinăuntru și alături de dânsul cutia zarului. Puțin mai încolo așezați o pălărie, răsturnată cu fundul în sus. Lămuăriți pe spectatori că veți face să treacă zarul sub pălărie, fără să-l atingeți. Și spre a arăta ceace se va petrece, ridicati ambele zaruri, strângându-le puțin între degete, așa ca cel plin să nu cadă, și duceți-le deasupra pălăriei. În acest moment, coborind puțin mâna și desfășcând ușor degetele, lăsați să cadă, neobservat, zarul cel plin.

După aceasta așezați zarul gol pe dinăuntru pe masă, îl acoperiți cu cutia sa; numărați până la trei și apoi arătați: 1) că zarul se află în pălărie, lucru simplu, căci l-ați introdus cu câteva secunde mai înainte; — 2) că zarul nu mai e în cutie: pentru aceasta va fi destul să ridicați cutia, strângând ușor degetele, așa ca să țineți zarul gol în interiorul cutiei, care-l acoperă.

TELEPATIE... BAZATĂ PE O OBSERVAȚIE FIZIOLOGICĂ

SUNETI publicului că sunteți în stare să ghiciți, dintre două obiecte pe care le-ar ascunde, care se află în mâna dreaptă și care în mâna stângă.

Spre a da instrucțiunile necesare, alegeți de unul dintre spectatori, oricare. Explicați acestuia că trebuie să acopere, cu palmele ambe-

lor mâini obiectele, că vă veți întoarce apoi cu fața la perete și că dânsul în acest timp va ridica cu mâna unul dintre obiectele ascunse, pe care urmează să-l ghiciți, și fără a spune nici o vorbă, ca să nu-l puteți auzi, se va mărgini să-l arate bine publicului. Il va acoperi apoi din nou cu palma și atunci veți veni și veți ghici, sub care mână se ascunde.

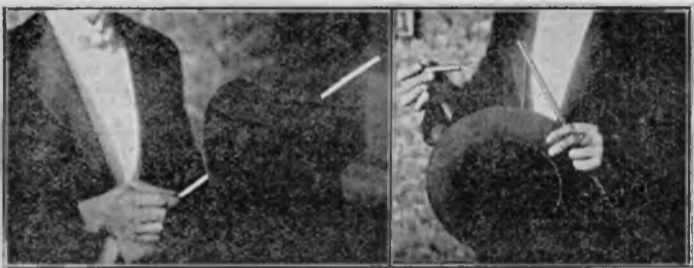
Va fi destul să priviți la culoarea mâinilor, spre a ști care s'a ridicat de jos.

Mâna care a rămas nemiscată va fi mult mai roșie, decât cea care s'a plimbat prin aer, spre a arăta spectatorilor obiectul ascuns.

Astfel bazându-vă pe un fenomen fiziologic, acumularea sângelui în mâna care stă jos, veți face să se creadă că sunteți dotați cu însușiri neobicinuite telepatic.

FALĂRIA GAURITA

DACĂ aveți grije să pregătiți o baghetă care, desfășcându-se, să aibe un ac, atunci puteți, pe când faceți altă scamatorie, la un moment dat, cerând pălăria cuiva, ca să vă slujiți, de dânsa, să exclamați, spre consternarea celui care v'a împrumutat-o: — „domnule, dar pălăria

d-tale e ruptă!” Spre a-l încredința de acest lucru i-o arătați pe ambele părți și mișcați ușor bagheta.

„Nu-i nimic, îi veți spune, o vem drege.” Și lăsând ca vârful să scape sub masă, neobservat, scoateți bagheta din pălărie și, frecând locul pe unde se credea că s'a trecut bagheta, restituiți pălăria buclucasă.

NODUL GORDIAN

VEREȚI să vi se dea, de către public două batiste. Le înodați la oală cu un nod obișnuit. Prefacându-vă că strângeți nodul, în realitate aveți grijă să trageți cu mâna stângă de colț, iar cu dreapta

ținând cu o mână colțul astfel pregătit, cu cealaltă una din batiste, dați altcuiva celălalt colț și cealaltă batistă, spre a înlări nodul. Arătați că batistele sunt bine înodate. Acoperiți încet cu una din batiste nodul, pe care ținându-l în mâna stângă îl mișcați cu degetul cel mare, astfel, încât colțul mobil să alunece afară și să se desfacă.

Așezați batistele, strânse, pe o masă. Acoperiți cu o pălărie. Numărați până la trei și apoi apucați una câte una cele două batiste, pe care le scuturați spre a arăta că nodul s'a desfășcând dela sine.

BANUL SPINTERNEN

CEREȚI cuiwa din public o monetă de un leu. Sufulcați-vă mâinile, ca să nu se creadă că vă slujiți de măneci, pentru experiența pe care o veți face.

Anunțați că veți face astfel încât moneta să intre în trup. Pentru aceasta o apucați cu degetele mâinei drepte și o frecați bineșor de antebrațul stâng, sprijinind cotul pe masă.

„Să nu credeți că banul e legat!” spuneți publicului, și apucându-l cu mâna stângă îl arătați tuturor. Il luați apoi iar în mâna

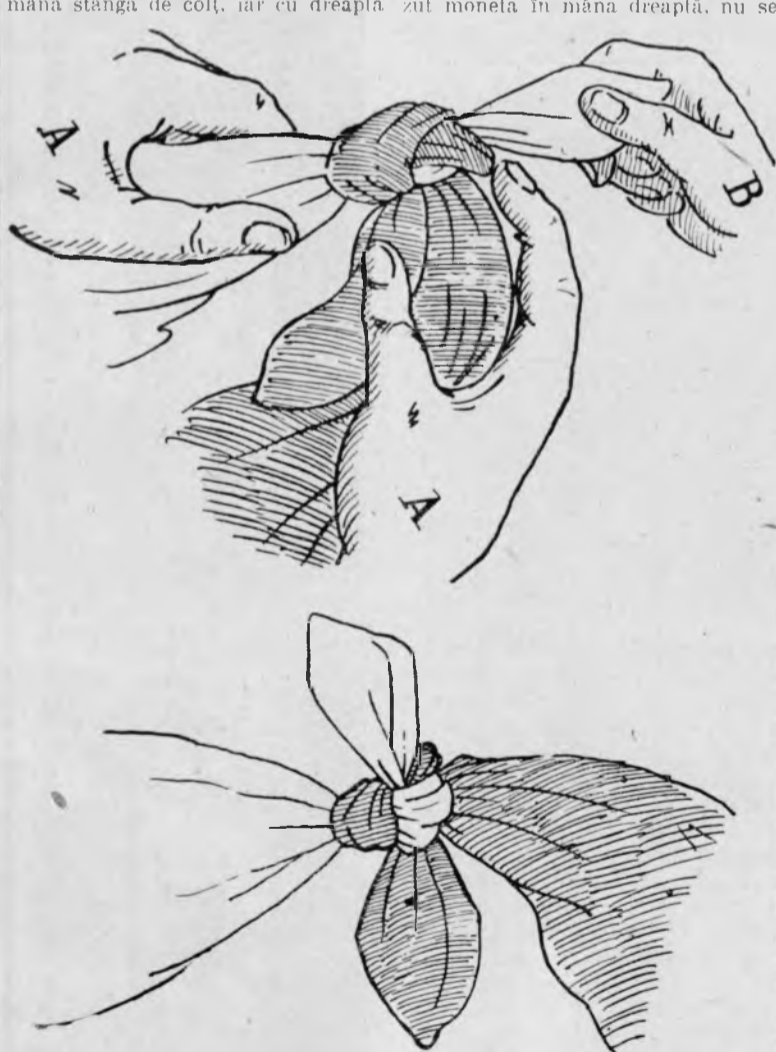
dreaptă și frecați bineșor antebrațul cu el.

Il scăpați apoi, cu voie, din mână, pe masă. „Experiența nu reușește totdeauna”, veți adăuga, cu un aer necăjit.

Ridicați moneta cu degetele mâinei stângi. Vă prefaceți că o treceți în mâna dreaptă, dar de fapt o împingeți mai adânc în mâna stângă. Continuați să frecați antebrațul mâinei stângi, ca și când ați ținea moneta în mâna dreaptă, deși nu mai aveți nimic într'însa și desfășcați degetele, arătând că moneta a dispărut.

Spectatorii cari tot timpul au văzut moneta în mâna dreaptă, nu se

vor gândi că a rămas în stânga. În timpul cât moneta „dispare”, mâna stângă, care e îndoită, dela cot, o așează bineșor în dosul urechi. Acum printr'o mișcare ușoară a capului aruncați moneta jos. Cu puțină dibăcie, scamatoria aceasta e de mare efect.

DEGETARUL MIȘCĂTOR

PUNÂND degetarul pe degetul arătător al mânei drepte îl apucați apoi cu vârful degetelor mâinei stângi. În realitate îndoiiți degetul arătător în palma mânei drepte.

Vă prefaceți că ați luat degetarul în mâna stânga și frământân-

tr'ansa aveți o altă bilă colorată, care nu se vede de public.

Așezați deasupra pânzei pe care o formează mâna dreaptă, una din bile mâinei stângi. O asvărliți în sus, o prindeți apoi în mâna dreaptă și scoateți deasupra bila de altă culoare pe care o aveați aci. Spectatorii vor crede că bila și-a schimbat culoarea. Puneți această bilă la loc

du-l în mână il faceți să dispară. Arătați mâna goală. În acest timp degetarul se găsește împalmat în mâna dreaptă. Alipiți ambele mâini împreună și îmbrăcați degetarul pe degetul mijlociu al mânei drepte. Se va părea că degetarul s'a mutat.

Experiența se poate varia în tot felul și se poate face cu mai multe degetare.

BILELE CARE-ȘI SCHIMBA COLOAREA

ȚINEȚI între degetele mâinei stângi trei patru bile diferite colorate.

Mâna dreaptă o țineți ca o pânze, cu dosul către spectatori. În

mâna stângă, luați altă bilă și repetați de două trei ori experiența.

Se va părea că în aer bilele se transformă.

MONETE CARE STRĂBAT O PĂLĂRIE

AȘezați mai dinainte câteva monete în panglica exterioară a unei pălării și le țineți strâns aci cu degetele. Arătați că pălăria — de data aceasta — nu e găurită; apoi aruncați, în pălărie, pe care o țineți în mână, câteva monete. În acelaș timp desfășcați degetele care țin celelalte piese în panglica pălării; acestea vor cădea și spectatorul are iluzia că sunt aceleași piese care au străbătut pălăria.

CURIOZITĂȚI

EXISTĂ ÎN ROMÂNIA DOI OAMENI, cari să aibe exact acelaș număr de fire de păr?

Matematicianul dr. W. Ahrens, a arătat, că trebuie să existe asemenea oameni, prin următorul raționament.

„Numărul de fire de păr al unui om, nu trece niciodată peste 200.000 și chiar de ar exista oameni în România, cari să aibe 1.000.000 de fire de păr, cum țara noastră are 15 milioane de locuitori, trebuie să fie mai mulți cari să aibe acelaș număr de fire de păr.

Căci dacă primul ar avea o, al doilea 1, al treilea 2, al patrulea 3 și așa mai departe fire de păr, atunci al milionunulea va avea 1.000.000 iar cel imediat următor va trebui în mod imperios să aibe un număr de fire de păr, dintre acelea care au mai fost socotite. Chiar dacă nu putem arăta cu numele cari sunt oamenii din România, cari au acelaș număr de fire de păr, ceace e sigur e că sunt asemenea oameni.

Desigur că se vor găsi printre cititori, glumeți cari să ne spuie că ei cunosc cu numele doi, trei oameni cari să aibe în cap unul sau cel mult trei fire de păr.

Problema noastră a fost pusă însă spre a arăta că nici natura nu poate fi variată la infinit, când se ia în considerare un sinur caracter.

Ca o deducție a raționamen-

tului de sus, constatăm că între 367 de oameni trebuie să se găsească cel puțin doi cari să aibe aceeaș zi de naștere.

OAMENI CARI INTRĂ ÎN FOC

ASBESTUL e o fibră de origine minerală, care a găsit în industria modernă o mulțime de aplicațiuni, deoarece nu conduce căldură aproape de loc și rici nu arde. Dar cea mai importantă întrebuintare e desigur la confecționarea hainelor protectoare pentru pompieri. La Los Angeles s'au făcut asemenea îmbrăcăminte care să învăluiască tot corpul și capul, punând pe pompier cu totul la adăpostul focului, și îngăduindu-i să treacă prin flăcări fără să-i pese. Partea dinainte a glugei, pe care o cuprinde îmbrăcămintea, are o deschidere garnisită cu mică, prin care pompierul poate să priviască și un dispozitiv pentru respirație, conceput după modelul măștilor împotriva gazelor asfixiante. Se speră că aceste haine vor da rezultate foarte bune, care vor permite salvatorilor să se svărlă în flăcări spre a scăpa pe sinistrații răzuți în nesimțire.

HAZURI

— „Spune Gică, ai avut și tu pojar atât de rău ca mine?”

— Patru săptămâni a trebuit să lipse de la școală!

— Al meu a fost mai rău; l-am avut în vacanță!

JOCURILE „REALITĂȚII“

Deslegările diferitelor jocuri ale Realității, se primesc la redacție, până la 10 Octombrie, cor. Fiecare joc acordă deslegătorului un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerile 31, 32, 33 și 34 ale Revistei noastre, va primi un premiu de 1.000 (una mie) lei. Premiul al doilea e de 500 (cinci sute) lei; premiul al treilea de 300 (trei sute) lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor români. Premiile se vor distribui până la 15 Octombrie.

Bonul A.

Subsemnatul

trimit alăturat deslegarea jocurilor No.

Deslegătorii jocurilor noastre, sunt rugați să detașeze acest bon și să ni-l trimită în plic împreună cu deslegările. În acest fel vom putea ține socoteală de notele fiecărui deslegător, la împărțirea premiilor.

Jocul No. 2. — Cuvinte încrucișate (10 puncte).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12										
13										
14	P	A		15						
16			17					18	19	
20		21					22			
23					24	25				
26				27						28
29			30							31
32					33				34	
35										

Orizontal:

1) Dispus în pături (11 litere). 12) Parte din hamuri cu cari trag caii (11). 13) Care poate anula o vânzare (11). 14) Lichid (3). 15) Provincie (5). 16) auxiliar (2). 17) Lip. (Mold.) (4). 18) Trec brusc (3). 20) Stropit (6). 22) Locuințe (4). 23) Fecioară divină (4). 24) Animale (5). 26) Fir (3). 27) Depărtări (7). 29) Canonadă (8). 31) Mitologie (2). 32) Departament francez (4). 33) Strigătul unui animal (6). 35) Orientală (11).

Vertical:

1) Transparent (11 litere). 2) Alergare deasă. 3) Bazin (4). 4) Soldați turci (3). 5) Tablă (5). 6) Care nu poate fi făcut după un alt model. 7) Producem (5). 8) Fluviu în Europa (4). 9) Soiuri de ciment (8). 10) Lucrări. 11) Șuireare (6). 17) Oraș în Prusia (3). 19) Locuitor dintr'un ținut din Asia (7). 21) Plantă (6). 22) Vizibile (6). 25) Cam neplăcut (fig.) (5). 27) Măsură (2). 28) Literă grecească (4). 30) Nume feminin (3). 34) Zeu (2).

Joc No. 4. — Silabe amestecate 3 puncte).

C	U	J	O	B	I	C	A	Ț	Z	L	O	A	E	A	C	P	A	T											
R	I	T	O	Ț	R	I	E	Ș	R	U	C	B	R	I	T	C	I	T	O	A	J	O	R	E					
C	U	S	U	R	C	E	S	L	O	R	L	A	D	E	T	O	S	P	I	A	R	I	T	E	R	E	I	N	
A	T	R	E	L	I	P	R	T	A	I	N	T	E	D	E	A	R	I	U	R	E	L	E	A	Z	A	L	O	R

Prin așezarea exactă a silabelor obțineți o frază ocazională.

Jocul No. 3. — Bețe de chibrit (3 puncte).

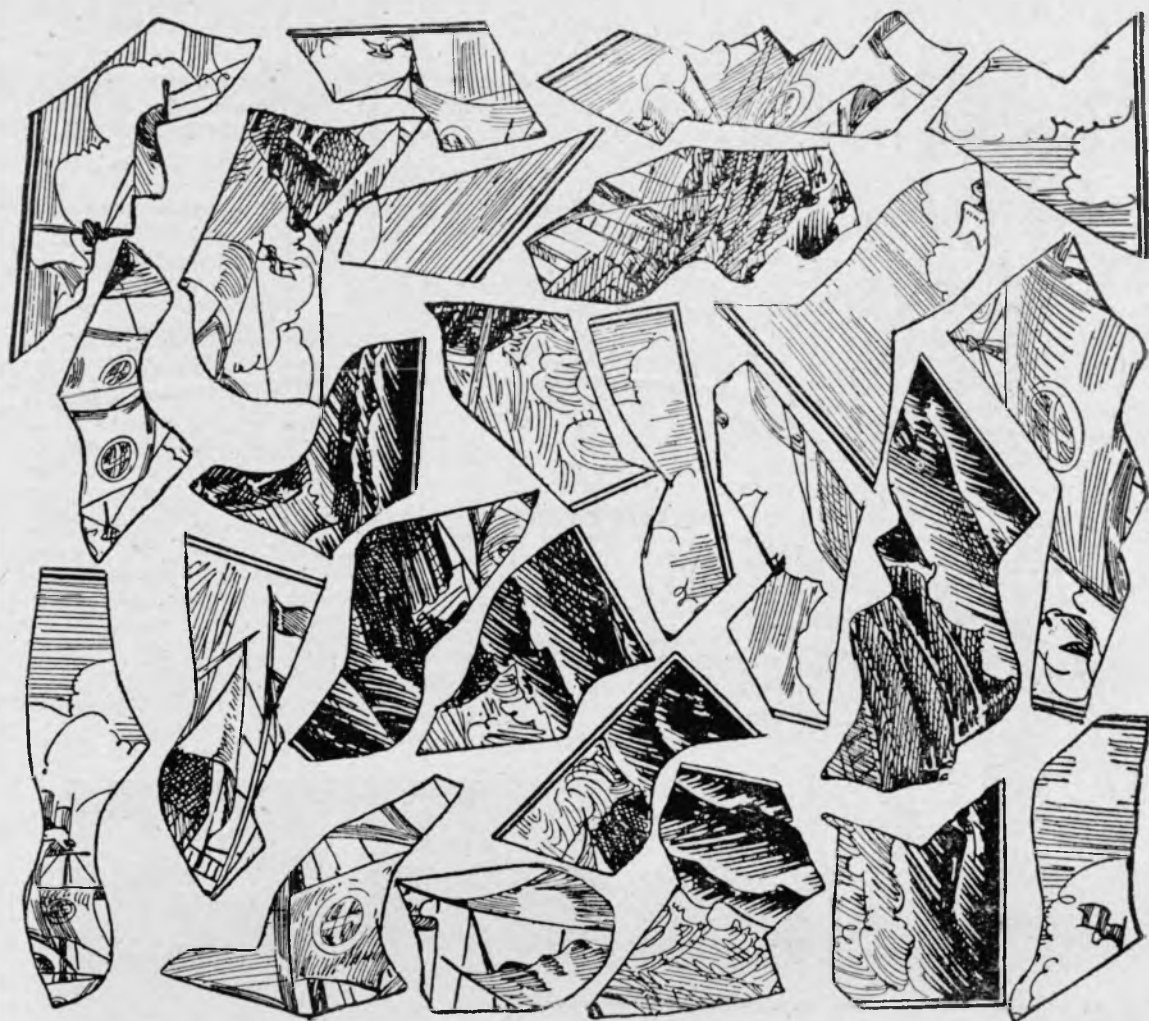

Prin mutarea unui băț de chibrit se capătă o egalitate matematică exactă.

Jocul No. 5. — Careu (6 puncte).

1				
2				
3				
4				

1. Arbust. 2. Suprimare. 3. Chipiu de paradă. 4. Neisbândit. Orizontal și vertical aceleași.

Jocul No. 1. — Potrivirea bucășilor tăiate, așa încât să alcătuiască un tablou (8 puncte).

Săptămâna sportivă

(Continuare de pe pagina 3)

forțelor în capitală, par a fi banii, cari nu mai sunt de găsit decât în București și fără de care nici sportul nu se poate face. Șampionatul athletic se va aranja pe la finea lui Septembrie, timp care de altfel îl socotim prea întârziat. Nicăiri în Europa nu se aranjază șampionatele atât de târziu, mai ales că în acest timp variația vremii prezintă multe inconveniente care influențează rezultatele.

Asociațiunile cari se ocupă cu atletica trebuie să intervie, ca pe viitor centrala să aranjeze din vară luptele pentru șampionat.

Privitor la evenimentele sportive externe, remarcăm, că Europa își îndreaptă privirile către Italia. În Roma, la Olimpiada școlilor superioare, atletii tuturor universităților din lume, luptă în diferitele ramuri ale sportului, iar în Bologna șampionatul pentru înot a adunat pe cei mai buni înotători ai Europei. Din partea României — regretabil — nimeni nu ia parte la aceste concursuri, unde deși nu ar avea mari aspirații de succes, s'ar fi putut învăța foarte mult, fapt de care este mare nevoie. Dar înzadar: nu sunt bani; sau dacă sunt, trebuie pentru altceva.

Importanța vieții sportive externe este încheierea primei perioade pentru cupa Europei centrale. Cele mai bune echipe ale Austriei, Cehoslovaciei, Ungariei și Jugoslaviei iau parte în luptă. Cele două echipe ale Jugoslaviei: Beogradsky SC și Hajdu au căzut, tot această soartă au avut-o echipele Ujpest, ungară, și Admira din Viena. În perioada a doua vor juca numai 4 echipe: Hungaria din Budapesta cu Sparta din Praga, și Rapid din Viena cu Slavia din Praga. Fiecare păreche va juca câte două lupte, urmând ca să se deie lupta decisivă între cele două cari se vor dovedi mai tari. În viitor vor lupta pentru cupa Europei centrale și Italia, Elveția și Germania. În primăvară era vorba că și România participă printre celelalte state, cu cele mai bune două echipe ale ei, dar acum nu se mai aude nimic despre aceasta. Mari șanse și așa n'am avea; sportul nostru amator n'ar putea fi deloc un rival de temut pentru echipele celorlalte state.

CONCURSUL de tenis din Oradea, deasemenea s'a terminat și oaspeții din străinătate au plecat dela noi încărcăți cu daruri bogate. Concursurile de tenis din Sinaia, Cluj și Oradea nu sunt numai jaloane importante ale acestei ramuri a sportului, dar de acum înainte se vor ține întâlniri de revanșă a

celor mai buni jucători din statele vecine. Premiile onorifice lasă frumoase amintiri și nu ne îndoiem că pe viitor, atât la concursul KAC cât și NAC, afară de participanții însemnați ai anului curent, vor participa între alții cei mai buni jucători germani, austriaci și cehi.

INAUGURAREA UNUI TREN SPORTIV LA CONSTANȚA

Serviciul divin, în prezența autorităților. Echipa Constanțeană, care a fost învinsă de Echipa reprezentativă a Bucureștilor

Teatru-Muzică-Artă

NOUL AN TEATRAL

Direcția Teatrului Național din București a fost reluată de d. **Gorneliu Moldovanu**. Domnia-sa a arătat din rândul trecut adâncă pricepere și tact în conducere așa încât e neîndoios că prima instituție teatrală din țară va continua să prospereze.

Stagiunea aci se va deschide cu „Răsvan și Vidra” drama romantică a lui Hașdeu, pentru sărbătorirea celor douăzeci de ani dela moartea acestuia. Montarea nouă

Storin și V. Maximilian. O a doua premieră la acest teatru va fi „Răpirea Sabinelor” comedia lui Schonthal și Wadelburg.

La Teatrul Mic, compania dramatică de sub conducerea d-lui **M. Fotino** și-a asociat prețiosul concurs al d-lui R. Bulfinski, care a demisionat dela Teatrul Național.

Premiera cu care va începe stagiunea este piesa „Doctorița” a d-lui **Valjean**. Se repetă comedia „Antonia” a lui Lengyel, care a

tește montarea operii „Răpirea din Serail” a lui Mozart.

La Teatrul Național din Cluj, s'au produs schimbări mari. Direcțiunea a fost luată de către d. **Victor Eftimiu**, cunoscutul scriitor și autor dramatic, care în câteva rânduri, pe cari a binevoit să le scrie, pentru „Realitatea” schițează principiile unui întreg program de activitate. D. Victor Eftimiu este și directorul Operei, precum și directorul „Teatrului de Vest” nou înființat. Acest din urmă teatru, alcătuit din artiștii dela Cluj, va da reprezentații în Oradia, Arad, Sătmăr și Timișoara.

Porțile teatrului din Cluj se deschid la 15 Septembrie.

Teatrul Național din Craiova a ars printr'o nenorocită întâmplare. Cetățenii, din Capitala Olteniei, sunt hotărâți însă să clădească, în locul vechiului teatru unul nou, așa încât la 25 Octombrie stagiunea să poată începe.

Sub conducerea tenorului N. Rabega, o tânără înjghebare de operetă colindă de două luni țara, dând spectacole frumoase cu „Silvia”, „Vagabonzii”, „Voevodul Tiganilor”, etc.

La teatrul maghiar din Cluj, spectacolul de deschidere a fost „Omul de Aur” a lui Jokai. Premiera va fi „Potopul” a lui Berger, tradusă în ungurește de d. Emeric Szobó.

Opereta nouă care se va reprezenta va fi „Cea mai mică fiică a lui Horwath” compusă de Zerkovitz.

Vor urma apoi comedia „Campionul mondial” a lui Szilagyi; „Vacanța de Paște” de Romain Covlus.

Se pregătește, — conform tradiției teatrului maghiar din Cluj — câteva traduceri din literatura dramatică românească.

In loc de cronică cinematografică

CONCURS FOTOGENIC

Revista noastră institue un concurs fotogenic, vrem adică să cerem cititorilor noștri să aleagă dănsii dintre cititoarele noastre pe cea care e mai potrivită pentru studio, pentru cinematograful.

Concurențele, acele doamne și domnișoare, care se socot apte și simt dorința să facă cinema, sunt rugate să ne trimită una sau mai multe fotografii caracteristice, însoțite de câteva rânduri, prin care să ni se arate intențiile și sentimentele care le însufleșesc.

Vom primi aceste fotografii în tot cursul lunii Septembrie. Vom publica apoi pe rând fotografiile trimise, împreună cu „motto”-urile

insoțitoare, spre a le supune criticii cititorilor. Aceștia vor fi invitați după aceea să aleagă prin „vot universal și secret” pe cea mai fotogenică, pe cea mai potrivită pentru kino.

Acestei alese revista „Realitatea Ilustrată” îi oferă călătoria gratuită până la Berlin sau Paris, (clasa II-a la tren și întreținerea timp de 15 zile) și angajament într'o casă de filme.

Doamnelor și domnișoarelor fotogenice, trimiteți degrabă fotografiile cele mai bune pe adresa revistei noastre. Dorim să contribuim la punerea în valoare a talentelor și frumuseților din țara noastră.

La mare, oameni ingenioși nascocesc tot soiul de distracții. Fotografia noastră reprezintă un grup de vilegiaturisti, cari atârând greutăți de picioarele mesei, mănâncă în apă.

(Foto Realitatea)

Concursul fotografic al „Realității”

Concursul nostru fotografic a avut un răsunet mai mare decât ne așteptam. Primim zilnic la redacție o mulțime de fotografii, luate de amatori. Dacă spațiul nostru mărginit nu ne îngăduie să publicăm decât puține dintre acestea, concurenții noștri să nu se descurajeze și să continue a trimite fotografii. Săptămânal vom face selecțiunea lor și vom premia câte una cu 500 lei. Comunicăm celor, dela cari am primit fotografii până acum, că fotografiile trimise participă la concurs, în săptămâna următoare, dacă n'au putut fi cercetate până acum. Repetăm, pentru cei cari n'au luat cunoștință de concursul nostru, condițiunile lui: REALITATEA institue un concurs pentru fotografii amatori.

În fiecare săptămână, cea mai bună fotografie trimisă, fotografie care să fie de interes general, va fi premiată cu 500 lei. Fotografiile publicabile, cari n'au fost premiate, se vor publica cu mențiunea numelui trimițătorului.

Concursul fotografic al „Realității” e permanent și are loc în fiecare săptămână.

D. VICTOR EFTIMIU

în cabinetul de lucru al Teatrului Național din Cluj
(Foto Realitatea)

TEATRUL NAȚIONAL DIN CLUJ

DIRECȚIUNEA

BCU Cluj / Cluj University

In Ardeal au fost totdeauna nucleuri artistice: societăți de amatori au jucat teatru, corurile au cântat doinele culese pe colinele munților și în văile cu râuri repezi. Toate vechile bunevoinețe trebuiesc reinviată și folosite acum, pentru crearea unei mișcări generale de artă și cultură românească. Talente sânt, dragoste de artă, pretutindeni. Statul face jertfe și va face altele noi, acolo unde va fi nevoie de creat. Așa zisele „turnee” și „stagiuni” ale trupelor venite din Regat trec fără să lase urme. Cea ce trebuie sprijinit este inițiativa locală, cu rădăcini în pământul mării de Transilvaniei și Banatului. Roadele culese mai târziu vor avea seva și parfumul local. Să ne ferim de alcătuirile efemere, să creștem stări durabile pe loc.

VICTOR EFTIMIU

care se face, a fost încredințată d-lui Paul Gusti.

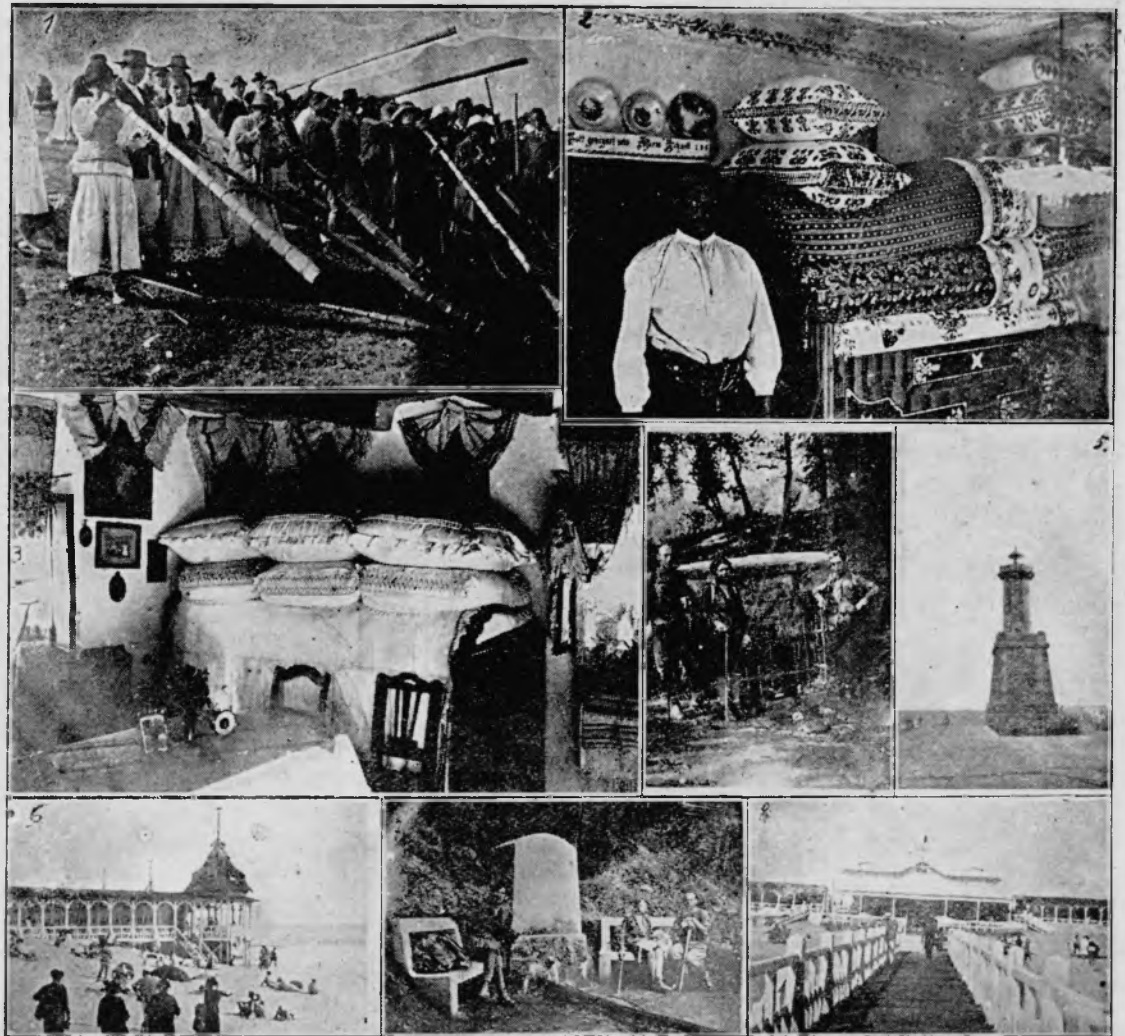
A doua premieră va fi „Comedia fericirii” de Evreinoff, pusă în scenă de d. Soare Z. Soare.

La teatrul Regina Maria din București stagiunea va începe cu o piesă originală: „Domnița Anastasia”, o tragi-comedie de moravuri, operă a d-lui Mihail Zamfirescu. Primele roluri vor fi deținute de Ana Sorana Topa și de d-nii Gh.

avut succes la Teatrul Național din Cluj.

Teatrul Fantasio, a trecut sub direcțiunea d-nei Dida Solomon și va juca mai ales piese de Shaw și Wedekind. Stagiunea începe însă și aci cu o piesă originală „Ministrul”, operă a d-lui George Brăescu.

La Opera din București spectacolele vor începe la 1 Octombrie, reluându-se opera „Samson și Dalila” a lui Saint Saens. Se pregă-

1. Feciori și fete suflând din tulpic (bucium) pe muntele Găina, la târgul de fete (fotografie premiată) 2. Interior de casă, la țară. Turnișor (lângă Sibiu). 3. Interior de casă pe Valea Crișului Negru. 4. Excursia la fântâna Sf. Ioan (lângă Cluj) 7. Excursia la fântâna profesorului Bilașcu (lângă Cluj) trimise de Györke' 5) Farul Regele Carol I dela Constanța. 6. Pe plaje la Mamaia, trimise de S. Hascalovici.

La băi de mare și când nu se poate altfel... de apă dulce

Balena dela Tataia

LA CONSTANȚA

Sus: Plaja dela Mamaia.
Jos: în stânga vederea portului;
la dreapta trenul spre Mamaia.

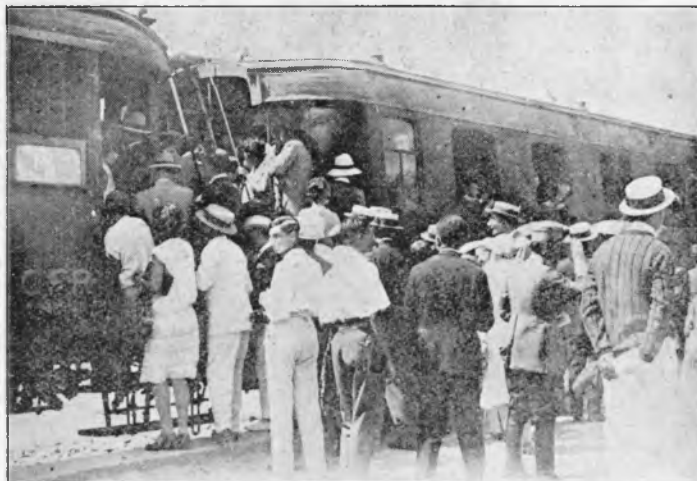

Căldurile tropicale din vara aceasta, au făcut ca, mai mult decât într'alți ani, lumea să caute răcoarea la băi de mare, la Techirghiol-Movila, sau la Constanța.

Sute și mii de vilegiaturiști asaltau trenurile de plăcere și înghesuiala și lipsa de locuri, au determinat născocirea de idei ingenioase, spre a călători mai ușor.

Una din fotografiile noastre arată cum părinții grijuli și-au așezat copiii, în plasa de bagaje a vagonului.

Să nu se creadă că făcând băi de soare pe plaje, vilegiaturiștii nu au momente de distracție gratuită. Am luat un instantaneu, al d-lui „cel mai slab” din Constanța, „Balena”, cum îi spun înctătorii și care, pe plaja dela Tataia, amuză pe toată lumea.

Cei cari nu-și pot permite luxul băilor de mare, se mulțumesc și cu băile de apă dulce. Fotografiile noastre din stânga reprezintă grupuri de vilegiaturiști... la Grădiștea, lângă apa Argeșului, la mică, departate de București. Cu sutele cetățenii capitalei, Dumineca și în zilele de Sărbătoare, pornesc din gara Filaret ca să petreacă o zi în aer liber, departe de zădul orașului.

Citiți și răspândiți
REALITATEA